

Αντιφωνητής

Χαίρε Αύσονια, χαίρε
καί σύ Άλβιών, χαιρέτωσαν
τά ένδοξα Παρίσια.
ώραία καί μόνη ή Ζάκυνθος
μέ κυριεύει.

Α. ΚΑΛΒΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

19 ΙΟΥΝΙΟΥ 2007

ΕΤΟΣ 9ο / ΑΡ. Φ. 223 / ΤΙΜΗ 1 €

Η Τουρκία αλλάζει - καί μᾶς ενδιαφέρει!

Ἡ κατάσταση στήν Τουρκία, μέ τήν ἔξελίξει σύγκρουση ἰσλαμιστῶν - κεμαλιστῶν ἔχει ἀναλυθεῖ ἀπό πολλούς. Ὡστόσο ὑπάρχουν μερικά πράγματα πού δέν ἔχουν εἰπωθεῖ καί μάλιστα ὀρισμένα πού ἀφοροῦν τήν ἑλληνική πολιτική στή Θράκη. Μιλᾶμε γιά τίς παρενέργειες ἑνός ἰσλαμοδημοκρατικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς γείτονος, στόν βαθμό πού αὐτός θά λάβει ὄντως σάρκα καί ὀστά.

Γιά μᾶς ἦταν πάντα ξεκάθαρο: Ἡ κεμαλική Τουρκία ἦταν ἕνα καθαρά φασιστικό κράτος, ἐξαιρετικά ἐπικίνδυνο τόσο γιά τούς γείτονες ὅσο καί γιά τούς πολίτες του. Ὁ καταθλιπτικά κυρίαρχος ρόλος τοῦ Στρατοῦ, ἡ κωμική προσωπολατρεία τοῦ Κεμάλ, ἡ τραμπούκικη ἐξωτερική πολιτική, τό πανταχοῦ παρόν παρακράτος, ἡ καταπίεση τῶν Κούρδων, ἡ ὑστερική κρατική ἀντιθρησκευτικότητα, ἡ ἰλιγγιώδης κοινωνική ἀνισότητα, ἡ ἄρνηση κάθε συζήτησης γιά τό ἐγκληματικό παρελθόν τῆς χώρας, τήν καθιστοῦσαν εὐκόλο ἀντίπαλο, σέ ἐπίπεδο ρητορείας καί διαλεκτικής. Καθώς ὅμως τό σύστημα (διά τοῦ Ἑρντογάν) πάει νά ἐκσυγχρονισθεῖ καί νά προσαρμοστεῖ στή

σημερινά δεδομένα, κάποια πράγματα ἔχουν ἤδη ἀλλάξει καί ἄλλα πρόκειται νά ἀλλάξουν. Κάτι πού σημαίνει ὅτι καί ἡ ἑλληνική στάση ἀπέναντι στήν Τουρκία πρέπει νά μεταβληθεῖ, ἡ ἐπιχειρηματολογία νά ἀνασυγκροτηθεῖ καί εἰδικά ἡ θρακική πολιτική νά ξανακοιταχθεῖ. Καί βεβαίως ἐδῶ δέν μιλάμε γιά τά ἀμερικανικά

Δέν ἔμεινε χωριό στή Θράκη χωρίς νέο ἢ ἀνακαινισμένο τέμενος, νόμιμα ἢ παράνομα κτισμένο, ἀκόμα κι ἐκεῖ πού ποτέ δέν ὑπῆρχε! Φρεσκοβαμμένα, κλιματιζόμενα, ἐπιβλητικά, δεσπόζουν στήν εἰκόνα τῆς θρακικῆς ὑπαιθρου

νικῆς κοπῆς καί ἑλληνίζικης (ἀποκλειστικά!) κατανάλωσης εὐχολογία τοῦ τύπου «εἴμαστε ὑπέρ τῆς εὐρωπαϊκῆς πορείας τῆς Τουρκίας» ἀλλά γιά κάτι οὐσιαστικό καί σοβαρό.

Συνέχεια στή σελίδα 5

Ἐξ ὄνυχος (κι ἐξ ὄψεως) τόν σκατομπάμπουρα

Κυκλοφόρησε τό νέο βιβλίο τοῦ Κώστα Ζουράρι «Βέβηλα Κίβδηλα Σκύβαλα» ἀπό τίς ἐκδόσεις ΑΡΜΟΣ, πού ἀνατέμνει, ἀνασκευάζει (ἀνασκοποῦν, θά ἔλεγα) τό - κατά τήν γενναία Βούλα Δαμιανάκου «προδοτικό ἔργο ὑποτελῶν ἀνθρώπων» - βιβλίο Ἱστορίας τῆς Στ' Δημοτικῆς. Ὁ συγγραφέας, μέ μιά δομική ἐκ τοῦ σύνεργου ἀνάλυση, ἀποκαλύπτει ὅλον τόν μηχανισμό τῶν παραλείψεων, διαστρεβλώσεων, παρρησιῶν τῆς ἀληθινῆς Ἱστορίας, ὅλα αὐτά πού ἐπιχειρήσει ἡ μικρομάδα αὐτή μέ τίς ἀντιεπισημονικές ἰδεοληψίες, τίς ποικίλες ὁσες ἐξαρτήσεις καί τήν νεοταξική ἀντίληψη, νατοκεμαλικῆς σκευῆς καί προελεύσεως.

Ἐμεῖς, μέ ἀφορμή τήν ἐκδοση αὐτή, θά ἐπιχειρήσουμε μιά πρωτότυπη προσέγγιση τοῦ βιβλίου τῆς κ. Ρεπούση*: **Χωρίς νά τό ἀνοίξουμε! Περιοριζόμενοι λοιπόν στό ἐξώφυλλο καί μόνο, παρατηροῦμε:**

1) Ὁ τίτλος ἀποκαλύπτει τό γλωσσικό αἰσθητήριο καί ἐπίπεδο τῶν συγγραφέων: «Στά νεότερα καί σύγχρονα χρόνια». **Σύγχρονα χρόνια!** Ὅπως λέμε ὁ τραυματισμένος τραυματίας, ἡ ἡμερήσια ἡμερίδα, ἡ σαχλεπίσαχλη σαχλαμάρα;
2) Τό ἀντιαισθητικό καί ἀσχετο μέ τό βιβλίο **σχέδιο** τοῦ μισοῦ ἀλόγου (!), εἶναι ὅτι πρέπει γιά νά προϋδεῖται τόν μαθητή γιά τήν ἀλογία τοῦ περιεχομένου καί τήν πανταχοῦ παρούσα ἀκαλαισθησία. Τόν προκαλεῖ κυριολεκτικά (καί φαντάζομαι τό πέτυχε) νά τό καταμουντζουρώσει!

3) Εἶναι δυνατόν νά γράφεις τή νεότερη ἱστορία τοῦ ἀνθρώπινου γένους καί νά μήν ἔχεις στό ἐξώφυλλο οὔτε μιά **ἀνθρώπινη μορφή!** Καί δέν συνδέεται αὐτό μέ τήν ἀπουσία ἀνθρώπινων ὑποδειγμάτων (ἡρώων κτλ) ἀπό τό κείμενο τοῦ βιβλίου;

4) Τό ἐλεεινό γκριζοπράσινο **χρῶμα** πού ἐπιλέχθηκε ὡς μόνο φόντο γιά τήν ὡς ἄνω καρικατούρα. Προφανῶς ἔψαξαν πολύ στήν ψυχολογική γιά νά ἐπιλέξουν αὐτόν τόν ἐλκυστικό χρωματισμό, ἔτσι;

5) Τό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων ἀναγράφεται στήν προμετωπίδα, ἀλλά **χωρίς τό...** «Ἐθνικῆς!» Σέ ἀντίθεση μέ ΟΛΑ τά ἄλλα βιβλία τοῦ ΥΠΕΠΘ, μέ τρόπο προκλητικό!...

6) Ἄν στά ἀνωτέρω προσθέσετε καί τήν παρουσία τοῦ γνωστοῦ ΔΟΛίου συγκροτήματος στήν ἐκτύπωση τῶν βιβλίων, ἔ, νομίζω ὅτι δέν ἦταν ἀπαραίτητο οὔτε κἂν νά τό... ἀνοίξουμε. **Κ.Κ.**

* Δυστυχῶς δέν καταφέραμε νά τήν ἀπολαύσουμε στή Δράμα (11-6) ὅπου μίλησε στούς δασκάλους

Οἱ Ἀλβανοί δέν κλέψαν τό χρυσό του ρολοῦ...

Διαψεύστηκαν οἱ φήμες ὅτι δῆθεν τ' Ἀλβανά ἔκλεψαν τό ρολοῦ τοῦ Ἀμερικανοῦ προέδρου, ὅσο αὐτός χαιρετοῦσε τά ἐπευφημῶντα πλήθη στά Τίρανα (τί νά κάνει ὁ καημένος, πρώτη φορά ἔβλεπε κόσμος νά τόν ἐπευφημεῖ). Ὁ ἴδιος ὁ Μπούς γέλασε μέ τήν καρδιά του: «Μά δέν ἄξιζε πάνω ἀπό 50 \$, δέν ἦταν τό χρυσό! Ἀκόμη καί νάθελαν, πῶς θά μοῦ τό ἐπαιρναν, δέν θά τό καταλάβαινα; Χαζός εἶμαι;»

Ἀρμόδιοι γιά τά σκουπίδια

18 μήνες ἔμειναν γιά νά συμορφωθοῦμε ὡς Περιφέρεια στήν εὐρωπαϊκή νομοθεσία γιά τήν διαχείριση τῶν σκουπιδιῶν καί νέα σχέδια ἀναφύονται σέ κάθε συνάντηση τῶν ἀρμοδίων - τώρα μιλάμε γιά δύο ΧΥΤΥ κι ἕναν ΧΥΤΑ. Τά πρόστιμα εἶναι πλέον ὀρατά, καθώς δέν ἔχει κλείσει ἀκόμη οὔτε τό πού οὔτε τό πῶς θά τά διαχειρίζονται... Ἡ φωτογραφία εἶναι ἀπό παράνομη χωματερή ἔξω ἀπό τήν Κομοτηνή (ἢ ἀπό σύσκεψη ἀρμοδίων; Δέν θυμάμαι...)

Ἰσραήλ: 40 χρόνια ἐγκλήματα...

6η Ἰουνίου 2007, ὥρα 12.20 τό μεσημέρι. 50 Ἰσραηλινοί φαντάροι φτάνουν στό σπίτι τοῦ 72χρονου Γεχιά Ἀλ Τζαμπάρι, ἔξω ἀπό τή Χερβόνα καί χτυποῦν τήν πόρτα. Ἀνοίγει ἀνυποψίαστος ὁ 26χρονος γιός Ρατζίχ, τόν ἀρπάζουν καί ἀρχίζουν νά χτυπᾶνε τό κεφάλι του στόν τοῖχο! Ὁ ἠλικιωμένος πατέρας, ἄοπλος, ἐπεμβαίνει γιά νά σώσει τόν γιό του, δέχεται μιά σφαῖρα στό μέτωπο πού βγαίνει ἀπό τό πίσω μέρος τοῦ κεφαλοῦ του καί σωριάζεται νεκρός. Ἡ σύζυγός του Φατίμα τρέχει πρὸς τόν ἄντρα τῆς καί δέχεται 6 σφαῖρες (στό κεφάλι, στό στήθος καί στά πόδια) γιά νά πέσει κι αὐτή τραυματισμένη κάτω! Φτάνουν οἱ δύο γιοῦ τοῦ ζευγαριοῦ, ὁ 24χρονος Καμίλ καί ὁ 36χρονος Ράντι καί βλέπουν τούς γονεῖς τους σέ μιά λίμνη αἵματος. Ὁ πρῶτος πυροβολεῖται στό πόδι ὅταν πάει νά τούς ἀγκαλιάσει κι ὁ δεύτερος, πού κλαίει γοερά, ἀπομακρύνεται μέ χτυπήματα. Μαζεύονται γείτονες καί συγγενεῖς ἀλλά τούς ἀπαγορεύεται νά πλησιάσουν. Ἐρχεται τό ἀσθενοφόρο καί ἐπί 15 λεπτά ἐμποδίζεται νά πάρει τούς τραυματίες ἀπό τούς στρατιώτες! Οἱ τελευταῖοι κρατοῦν τούς ὑπόλοιπους καί ἐπί 45 λεπτά ψάχνουν τό σπίτι, χωρίς νά βροῦν ὅμως τίποτε. Στό τέλος δηλώνουν ὅτι ψάχνουν τόν 17χρονο γιό τοῦ νεκροῦ, τόν Σαλίχ, καί ἀποχωροῦν μόνο μετά τίς διαβεβαιώσεις τῶν παρόντων πῶς ὁ Σαλίχ θά παρουσιαστεῖ στίς ἰσραηλινές Ἀρχές τήν ἐπομένη. Ἡ μητέρα καί ὁ 26χρονος Ρατζίχ παραμένουν σέ κρίσιμη κατάσταση στό νοσοκομεῖο. Τό τρομακτικό αὐτό γεγονός δέν εἶναι ἐξαίρεση σέ κάποιον ἀνθρωπινότερο κανόνα. Ἡ κτηνωδία τῶν σιωνιστῶν

συνεχίζεται στά Κατεχόμενα ἀπρόσκοπτα 40 χρόνια τώρα, μέ τήν διεθνή κοινότητα νά σιωπᾶ (ὅταν δέν ἐπιδοκιμάζει) καί τά κατεστημένα ΜΜΕ νά στορογγυλεύουν καί νά φιλτράρουν τίς εἰδήσεις, κατασκευάζοντας μιά εἰκόνα ἄσχετη μέ τήν πραγματικότητα. Εὐτυχῶς πού καί πού προκύπτει κάποιος γενναῖος Ἰσραηλινός πού μιλά τή γλώσσα τῆς ἀλήθειας, καί πῶς πρόσφατο παράδειγμα εἶναι ὁ πρῶην Πρόεδρος τῆς ἰσραηλινῆς Βουλῆς (1999-2003) καί πρῶην διευθυντῆς τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Πρακτορείου, **Ἀβραάμ Μπέργκ**. Ὁ Μπέργκ (στή φωτογραφία), πού ζεῖ πλέον στή Γαλλία ὡς ἐπιχειρηματίας, στό νέο του βιβλίο ὀνομάζει τό Ἰσραήλ «σιωνιστικό γκέττο», τό παρομοιάζει μέ τή ναζιστική Γερμανία γιά τή μεταχείριση τῶν Παλαιστινίων καί τίς «ἐξωδικαστικές» ἐκτελέσεις, ὅπως καί γιά τόν νόμο τῆς «ἐπιστροφῆς» τῶν ἀπανταχοῦ Ἑβραίων στήν Παλαιστίνη. Μάλιστα καλεῖ τούς Ἰσραηλινούς νά βροῦν ἕνα διαβατήριο καί νά φύγουν ἀπό τήν παρανοϊκή χώρα! Πέστα, Ἀβραάμ, γιατί ὅταν τά γράφουμε ἐμεῖς...

ΟΤΑΝ Ο ΛΟΥΣΙΟΣ ΕΚΔΙΚΕΙΤΑΙ...

Του Ηλία Σιαμέλα

Είναι η τρισκατάρατη πορεία της Ελλάδας. Ο ακατάσχετος μαϊμούδισμός που έχει μπει μέσα στο μεδούλι της χώρας. Είναι ο χυδαίος εξευρωπαϊσμός του μέχρι χθες ελληνόφωνου αέρα μας. Είναι η τραγωδία της γης μας. Το κατέβασμα του ανθρώπου στο χωνευτήρι του βόθρου. Είναι η παράδοση άνευ όρων στην εισαγόμενη βαρβαρότητα. Είναι η περιφρέουσα ατμόσφαιρα των αιλουροειδών της εξουσίας. Είναι όλα και όλοι μαζί που μας πνίγουν.

«Και όταν η Ελλάδα σιωπά, παύει κάθε ανθρωπισμός. Και όταν ο Έλληνας σιωπά καταργείται ο άνθρωπος. Και όταν ο Έλληνας μιμείται βαρβάρους αυτοκτονεί και δεν υπάρχει επί της γης Έλληνας. Και δεν υπάρχει επί της γης φύση. Και δεν υπάρχει πνεύμα. Και δεν υπάρχει το ωραίο...»*

Λούσιος ποταμός. Αρκαδική γη. Αρκαδικά ειδυλλιακά τοπία... Όλα ένα παρελθόν. Όλα έχουν θαφτεί κάτω από την εισαγόμενη λάσπη. Η ζωή μας πλέον αναδεύεται μέσα σε μια απέραντη σκουληκότρυπα, που σταζοβολάει ξεφτίλα.

Η εμπνευματοποίηση ακόμη και των ιερών ποταμών, είναι μια πραγματικότητα. Τα μνημεία και το κάλος της φύσης παραδομένα στη χωρίς όρια εκμετάλλευση.

Μια χώρα, που από τον Έβρο μέχρι το Ταΐναρο και κάτω ακόμη μέχρι της εσχατιές της Κρήτης, έχει ανοίξει διάπλατα τα σκέλια της περιμένοντας τον εσμό των ντόπιων και ξένων εισβολέων «αγριο-τουριστών» για να τη βιάσουν, μήπως σαν «ευρωπαϊα» πόρνη επιζήσει.

Να τα δώσουμε όλα, να τα ξεπουλήσουμε, μήπως και η φτωχή Ελλάδα «αναπτυχθεί», αυτό είναι το σλόγκαν των ημερών. Όλοι και όλα πλέον κινούνται μέσα στη λογιστική σκέψη των βλαχοδήμαρχων του «Καποδίστρια» και

των μεγαλόσχημων «καγκελάρων», υπουργών της Νεοταξικής κυβέρνησης κι εμείς πρέπει να κοιμόμαστε ήσυχι.

Η τελευταία μόδα για ...“extreme” δραστηριότητες ήρθε απ’ την Εσπερία και πέρα ακόμη από του Μπους τη Νέα Βαβυλώνα και δε μπορούμε να κάνουμε αλλιώς. Η περιπέτεια ή το «adventure» καλύτερα, έχει περάσει με τις διαφημίσεις σα μικρόβιο μέσα στο αίμα της κοινωνίας μας.

«Στη Γόρτυ και στον Πρόδρομο / Ανάμεσα σε

δασοδάφνες / πρωτάκουσα τα γάργαρα γέλια / Με θάμποςε η αδιάβατη ομορφιά...»**

Αχ ποιητή της Αρκαδίας, εσύ που έγραψες αυτούς τους θεϊκούς στίχους, κανείς πια δε θα σ’ ακούσει. Κανείς δε μπορεί να στοχαστεί. Δεν υπάρχει πλέον «αδιάβατη» παρθένα ομορφιά, ούτε και «γάργαρα» γέλια. Υπάρχουν οι βέβηλοι αναρριχητές, υπάρχουν τα σχοινιά τους, υπάρχουν τα κράνη τους, οι στολές τους, οι βάρκες τους, που περνάνε σαν τις σιδερόφραχτες μεραρχίες του Τρίτου Ράιχ, για να κατακτήσουν και να ποδοπατήσουν την ομορφιά, να περάσουν πάνω από την ιστορία, πάνω απ’ τα μνημεία του Ασκληπιού, πάνω από τα «γάργαρα» γέλια του νερού, πάνω απ’ τον αφρότρεχο ποταμό, πάνω από την άγιε εκκλησιές και τα χιλιόχρονα μοναστήρια. Τα πάντα κάτω από την επικυριαρχία του νευρωτικού και αποχαλινωμένου νεο-πίθηκου εισβολέα, του νεοεποχίτη υστερικού νεόπλουτου επιχειρηματία, που σαν άλλος

γελαδάρης οδηγεί τα ανυποψίαστα παιδιά μας στη σφαγή.

«Και που είναι το κράτος για να ...βάλει κανόνες», αναρωτιούνται οι ποικιλόμορφες πόρνες των καναλιών. «Εδώ πνίγηκαν παιδιά στον Λούσιο, επειδή δεν φορούσαν... κράνη», λέει ένας εμβόλιμος «εμπρηστής» της τηλεθέασης... «Πρέπει να φέρουμε τη νομολογία που ισχύει στις αναπτυγμένες χώρες», προσθέτει ωρυόμενος ένας άλλος πεζεβέγκης του κυκλώματος.

Αχ, Πατρίδα μου. Ω τσαλακωμένη νεολαία, χτισμένη ανάμεσα στους τσιμεντότοιχους της εξουσίας και στα κρόταλα της τηλεοπτικής ανοησίας. Εσύ που δε γνώρισες ποτέ τα βλέφαρα της ομορφιάς, που δεν είδες την «αδιάβατη» αγνότητα της φύσης, που δεν άκουσες το ηχηρό τζίτζικι να τραγουδά, όταν ο σκόλυμος ανθεί και δεν ένωσες της πρωινής χρυσής ανταύγειας το χαμόγελο να σου χαϊδεύει το πρόσωπο.

Αλλά δεν είναι μόνο τα παιδιά μας, που αποχαυνωμένα από την πλύση εγκεφάλου που τους γίνεται, αλλοτριωμένα από τις πολιτικές ψείρες του συστήματος, αναζητάνε μια κάποια διέξοδο ζωής, χωρίς να τη βρίσκουν.

Τούτες τις δύσκολες στιγμές, προσπαθώ να σκεφτώ και να συλλάβω την τραγωδία του χτεσινού φτωχού αριστερού, με τις κληρονομημένες ζάρες του αγωνιστή στο πρόσωπό του, όταν «μπαμπάς» σήμερα παίρνει το νεότευκτο υλιστικό μυαλό του, μαζί με τη τζιπάρα του και όλο τον εξοπλισμό του, για να «εξερευνηθεί» ή να «κατακτήσει» σαν άλλος πειρατής, τις θάλασσες και τα ποτάμια και το χειμώνα να ανεβεί στα ψηλά βουνά κρατώντας για τρόπαιο τα χιονοπέδιλά του.

«Είναι ο τρόπος ζωής που υιοθετήσαμε και δεν μπορούμε εμείς να κάνουμε τίποτα», αυτά μου είπε φίλος παλιός, όταν με τρόπο μίλησα στο αντί του. Μάταια προσπάθησα να του πω ότι

το φαράγγι του Λούσιου, με τα μοναστήρια του, τ’ ασκηταριά του, ότι η Δημητσάνα και η γύρω ιστορική περιοχή είναι οι Άγιοι Τόποι της Αρκαδίας, και ότι δεν μπορούμε αυτούς του τόπους να τους μεταχειριζόμαστε βάνουσα και να τους προσεγγίζουμε χωρίς σεβασμό. «Σκέψου, του είπα, να πήγαινες στο Άγιο Όρος ή στο βράχο της Ακρόπολης να έκανες αναρρίχηση με άγκυρες, κράνη και σχοινιά.» «Έννοια σου, μου απάντησε, σε λίγα χρόνια θα γίνει και αυτό, έχουμε πλέον μπει όλοι μας στη Λίστα των Ηλιθίων Πειρατών της Νέας Τάξης και δε μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά!

«Πάει φίλε μου η κρυστάλλινη ησυχία, συνέχισε μετά από μια μικρή παύση ο καλός μου συνομιλητής, πάνε τα χρυσοπράσινα βουνά, όλα πια τα σκεπάζει μια απέραντη ντροπή κι εμείς λουζόμαστε σ’ αυτή! Σήμερα ο Λούσιος ποταμός έπνιξε τα παιδιά μας. Αύριο η ίδια η φύση θα μας εξαφανίσει εντελώς από το πρόσωπο της γης, όπως το έκανε με τους τυραννίσουρους πριν από εκατομμύρια χρόνια. Αυτό το τέλος μας αξίζει. Όμως δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς...»!

«Αυτά», είπε ο φίλος μου και χωρίς αιδώ, μπήκε στο «cherokee» του και έγινε μπουχός. Έμεινα πάλι εγώ μόνος, παρέα με τη λύπη μου και τον άχρηστο εαυτό μου. «Αντε, είπα μέσα μου, μακάρι ο θεός του φαραγγιού, στην άλλη μου ζωή, να με κάνει ερπετό, κάποιο φίδι, έναν τυφλίτη, μια οχιά, ή κάποιο άλλο είδος που ζει στην περιοχή του φαραγγιού, γιατί μόνο έτσι θα μπορώ να καταλάβω τους νόμους της φύσης και να ζω αρμονικά με αυτή και στις απότομες «κατεβασιές» του νερού να με προστατεύουν η φιδίσια φρόνησή μου και η ψυχή του ποταμού».

* Περικλής Γιαννόπουλος (Απόδοση στη δημοτική).

** Ντίνος Παναγιωτόπουλος (Περιδιάβαση στην Αρκαδία)

Π
Ρ
Ο
Σ
Φ
Ο
Ρ
Α

Δύο πολύ σημαντικές προσφορές του «Αντιφωνητή» από τις οποίες μπορούν να έπωφεληθούν οι συνδρομητές μας:

- Τό δερματόδετο, μοναδικό βιβλίο «Η συμβολή της Θράκης στους έθνικο-απελευθερωτικούς αγώνες του Έθνους», του κ. **Απόστολου Ευθυμιάδη**, που εκδόθηκε με έξοδα του ίδιου και μοιράστηκε κατά δεκάδες χιλιάδες στις άπανταχού ελληνικές βιβλιοθήκες, προσφέρεται έντελώς ΔΩΡΕΑΝ σε όσους τό επιθυμούν! Άπλως τηλεφωνείτε στο 6973743047 (πρωινές ώρες) και δηλώνετε διεύθυνση, αναλαμβάνοντας τά ταχυδρομικά έξοδα. Αυτό αρκεί για να αποκτήσετε μία πραγματική έγκυκλοπαίδεια του

θρακικού ελληνισμού που ο συγγραφέας της προσφέρει μέσω του «Α» στους συνέλληνες.

- Τό δίτομο έργο του κ. **Γιώργου Μανδίκου** «Ο καπετάν Μάρκος και ο Γολγοθάς του κινήματος» (έκδοση 2006), στο οποίο ο παλιός αγωνιστής της Έθνικής Αντίστασης παραθέτει την μαρτυρία της ζωής του μέσα από συνεχή άρθρογραφία για τά έθνικά και κοινωνικά προβλήματα της πατρίδας μας, από τήν εποχή της Κατοχής μέχρι σήμερα, προσφέρεται για τούς συνδρομητές μας στην τιμή τών 14 ευρώ για τόν κάθε τόμο (τηλέφωνο συνεννόησης στην έφημερίδα μας).

Σπεύσατε!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Κ. ΚΥΡΙΤΣΑΚΗΣ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ

Ένα σύγχρονο, αξιόλογο βιβλίο που πραγματεύεται το δέντρο της ελιάς αλλά κυρίως το ελαιόλαδο (βιολογικό και συμβατικό), τη βρώσιμη ελιά καθώς και την πάστα της ελιάς. Περιγράφονται με λεπτομέρεια τα νέα συστήματα επεξεργασίας και οι τεχνικές αξιοποίησης των αποβλήτων, ερευνώνται σε βάθος τα φυσικά αντιοξειδωτικά που περιέχονται στα προϊόντα και υποπροϊόντα της ελαιουργίας, διερευνώνται οι παράγοντες που διαμορφώνουν την ποιότητα των ανατρωφώντων σε όλο το κύκλωμα της παραγωγικής διαδικασίας και παρέχονται σημαντικές πληροφορίες για την εφαρμογή των σύγχρονων τεχνικών

ελέγχου της ποιότητας και της νοθείας. Αναλύονται τα προγράμματα HACCP και ιχνηλασιμότητας. Τέλος παρατίθενται τα νεότερα δεδομένα για τις υγιεινές και διατροφικές ιδιότητες του Βιολογικού και Συμβατικού ελαιολάδου που το καθιστούν ένα σπουδαίο λειτουργικό τρόφιμο. Μέγεθος 17,5 X 24,5, σελ. 671, τιμή 70 ευρώ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΑΔΗ, 2541027544, Ξάνθη

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό
Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρή 15,
691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεομοιότητα: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματείου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καραϊσκιός Κώστας
Συντάσσεται από έπιτροπή
Εκτύπωση: **ΕΚΔΟΣΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.**

Ετήσια συνδρομή:
Ιδιωτών 25 €
Έξωτερικού, συλλόγων, οργανισμών,
κλπ: 50 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

...Η αγροτική παραγωγή θά 'πρεπε να είναι βασικός τομέας μαζί με άλλους, απασχόλησης μεγάλης μερίδας του πληθυσμού μας με αποστολή να παράγει το βασικό αγαθό για την συνέχεια της ζωής και της υγιούς ανάπτυξης άλλων ανθρώπων. Η Ελλάδα είχε και έχει όλες τις προϋποθέσεις - κλιματικές και άλλες για την παραγωγή της τροφής του πληθυσμού της με πλήθος καλών προϊόντων, που δίνουν και εξαιρετικές συνταγές παρασκευής και μαγειρικής, δείκτης και αυτός του πολιτισμού της (...) Η ενίσχυση των μεγάλων ιδιοκτησιών εντατικής μονοκαλλιέργειας, περιθωριοποίησαν το μικρό αγροτικό νοικοκυριό, μόλυναν τον υδροφόρο ορίζοντα και γενικά το περιβάλλον με την κατάχρηση τοξικών παρασιτοκτόνων και χημικών λιπασμάτων, τα απόβλητα των οποίων οδηγούνται στη θάλασσα δια των ποταμών, όπου εκεί συνεχίζουν την καταστροφή με την εξόντωση της ιχθυοπανίδας και τη μείωση των αλιευτικών αποθεμάτων. Άλλο «κατόρθωμα» των ιδίων κύκλων είναι η σταδιακή εξάρτηση της εντόπιας παραγωγής από υβρίδια φυτών και σπόρων, που έρχονται από το εξωτερικό εις το όνομα της μεγαλύτερης παραγωγικότητας και ανθεκτικότητας των γενετικά μεταλλαγμένων αυτών ποικιλιών. Αυτό εκτός από την αμφιλεγόμενη ποιότητα του τελικού προϊόντος, σφουρηλατεί άλλο ένα κρίκο στη αλυσίδα της εξάρτησης της χώρας από ξένα κέντρα λήψης αποφάσεων, τα οποία έχουν απόλυτο συμφέρον να εξαφανιστούν οι δικές μας ποικιλίες, ώστε να μπορούν να ασκούν έλεγχο και να υπαγορεύουν τις θελήσεις τους σ' αυτόν τον τόσο ευαίσθητο τομέα.

Η μεγαλύτερη όμως απώλεια είναι αυτή του ανθρώπινου κεφαλαίου. Η αγροτοκτηνοτροφική τάξη αποτέλεσε τη ραχοκοκαλιά του έθνους, όταν όλα τάσκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά. Αυτή παρήγαγε αγωνιστές, λόγιους, οραματιστές και ιεράρχες. Η τάξη αυτή παρέμεινε στο γεωγραφικό μας χώρο και παρότι υπέφερε τα πάνδεινα, διατήρησε την εθνική φυσιογνωμία μέχρι τις μέρες του Μεγάλου Σηκωμού του 1821. Αυτή η τάξη διατήρησε τους θρόλους και τις παραδόσεις του Γένους, αγωνιζόμενη ανυποχώρητα από άρρηκτη αγάπη για τη γενέθλια γη. Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ πρέπει να αγωνιστεί για:

1. Να συσταθεί πάραυτα επιτροπή που θα εκτιμήσει τις πραγματικές ανάγκες του Ελληνικού πληθυσμού σε αγροτικά-κτηνοτροφικά προϊόντα, ώστε να εκτιμηθούν οι δυνατότητες παραγωγής και οι πιθανές ανάγκες εισαγωγών, μέχρι την πλήρη επανακινητοποίηση του αγροτικού δυναμικού της χώρας.
2. Να συσταθούν πάραυτα επιτροπές στελεχών του Υπουργείου Γεωργίας, οι οποίες θα μπορέσουν να εκτιμήσουν την κατά περιοχή καλύτερη κατανομή ειδών καλλιέργειας, κατά περιοχή ευδοκίμησής τους.
3. Να συσταθούν ανάλογες επιτροπές για την εκτίμηση της ανάπτυξης κτηνοτροφικών αναλόγων με τις ιδιαιτερότητες και την ικανότητα φυσιολογικής εκτροφής και αναλόγων με τις ιδιομορφίες των διαφορετικών διαμερισμάτων της χώρας.
4. Να υπάρξει ανάλογη μέριμνα γύρω από την αλιεία και τα αλιευτικά αποθέματα, καθώς και καθαρή εικόνα από τη δυνατότητα παραγωγής και διάθεσης προϊόντος από τις ελληνικές ιχθυοκαλλιέργειες πλωτο, αλλά και στατικού τύπου.

Θα πρέπει να ακολουθήσουν:

- 1.) Κεντρικός κρατικός σχεδιασμός για τη διάσωση, τη διατήρηση και την ανάπτυξη της αγροτοκτηνοτροφικής μας παραγωγής και των αλιευτικών μας αποθεμάτων με βάση τις πραγματικές ανάγκες του πληθυσμού μας.
- 2.) Παροχή κινήτρων και ενθάρρυνση στους εκατοντάδες χιλιάδες ανέργους μας να επανέλθουν στη γενέθλια γη, να την ξαναγαπήσουν και να τη δουλέψουν, αντί να παραμένουν στα αστικά κέντρα χωρίς ουσιαστική προοπτική προόδου. Ειδική μέριμνα και υψηλότερο ενδιαφέρον πρέπει να δειχθεί στις παραμεθόριες περιοχές, όπως η Ήπειρος, Θράκη, Κρήτη, όπου η αδιαφορία του κράτους δυστυχώς βάζει τις βάσεις για την δημιουργία εκρηκτικών προβλημάτων σε βάρος ακόμα και της ασφάλειας της χώρας και της ακεραιότητάς της.
- 3.) Δημιουργία προγράμματος ενίσχυσης και επανανάδειξης των τοπικών ποικιλιών μας από το Υπουργείο Γεωργίας και παροχή κινήτρων για την απεμπλοκή των αγροτών μας από τις εντατικές μονοκαλλιέργειες.
- 4.) Η εκπόνηση των ανωτέρω σχεδίων και η παροχή κινήτρων, να γίνει με σεβασμό του φυσικού περιβάλλοντος και στη τροχιά της αειφόρου ανάπτυξης.
- 5.) Δραστηριός περιορισμός της χρήσης φυτοφαρμάκων και των χημικών λιπασμάτων με δημιουργία ανάλογου νομοθετικού πλαισίου που θα ποινικοποιήσει την κατάχρηση τέτοιων ουσιών. Αυστηρή εφαρμογή συνταγολογίων για την παροχή τέτοιων ουσιών, όπως ακριβώς συμβαίνει σε χώρες προοδευμένες, όπως η Γερμανία, όπου οι ανάλογες προμήθειες γίνονται μόνο με συμβουλή - συνταγή γεωπόνου.
- 6.) Εισαγωγή βιολογικών μεθόδων παρασιτοκτονίας και λίπανσης των εδαφών, οι οποίες και αποδίδουν και δεν επιβαρύνουν το περιβάλλον.
- 7.) Δημιουργία εκπαιδευτικών κέντρων για τους νέους αγρότες, στους οποίους πρέπει να εξηγηθεί η ωφελιμότητα των βιολογικών μεθόδων γεωργίας και το στρατηγικό συμφέρον των ανθρώπων στη συμπίεση με την αειφόρο ανάπτυξη και την προστασία του περιβάλλοντος.
- 8.) Ενίσχυση των χιλιάδων βιοκαλλιεργητών της χώρας μας και ανάδειξη και των οικονομικών πλεονεκτημάτων που πολλοί από αυτούς έχουν πετύχει.
- 9.) Δημιουργία κρατικού ταμείου διατήρησης και διάσωσης των ελληνικών σπόρων, φυτών και ζώων και ενθάρρυνση προς τον αγροτικό πληθυσμό, για να τις επαναλειτουργήσει. Ενίσχυση και ενθάρρυνση ιδιωτικών προσπαθειών, όπως η «Πελίτι», που κινούνται περιφερειακά προς τον ίδιο σκοπό.
- 10.) Να απλοποιηθούν οι χρονοβόρες και εξαιρετικά περίπλοκες διαδικασίες ένταξης πρωτοπόρων αγροτών και μονάδων μεταποίησης σε αναπτυξιακά προγράμματα και οργανισμούς πιστοποίησης. Να σταματήσει, να διακοπεί η «παραδοχή» πλέον του λαδώματος και της επιλεκτικής επιλογής «ημετέρων», για την ένταξη στα προγράμματα αυτά.

Πέρα από όλα τα ανωτέρω, χρειάζεται ιδιαίτερη μέριμνα για δύο βασικούς κλάδους επιλέκτων προϊόντων παραγωγής μας.

- 1) Την εξαιρετική μελισσοκομία μας, ειδικά την ορεινή, που αποδίδει ποικιλίες εξαιρετικές. Χρειάζονται σχολές επιμόρφωσης για τη δημιουργία «στρατιάς» νέων μελισσοκόμων, μια και η ανάπτυξη των μελισσοσμηνών βοηθά την αειφόρο ανάπτυξη και δεν επιβαρύνει πουθενά το περιβάλλον.
- 2) Προστασία του μεγάλου εθνικού θησαυρού μας, που λέγεται ελαιόλαδο. Απαραίτητη η σύσταση Εθνικού Οργανισμού Ελαιολάδου, ο οποίος εκτός όλων των άλλων, θα κληθεί να σταματήσει την αμορραγία άριστων ποιοτήτων Κρητικού και Καλαματιανού ατυποποίητου ελαιόλαδου προς το εξωτερικό, όπου χρησιμοποιείται για την βελτίωση κατωτέρων ποιοτήτων άλλων χωρών, οι οποίες με αναβαθμισμένο προϊόν και σαφώς κατώτερη τιμή πέταξαν το ελληνικό ελαιόλαδο από τα ράφια των καταστημάτων της Ευρώπης...

Φώτης Πλατανίδης

Πούτιν: Έφ' όλης τῆς ὕλης... λογοκρισία

Μέ την ευκαιρία της Συνόδου των ισχυρών (G-8) στη Γερμανία, ο Ρώσος πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτιν έδωσε συνέντευξη - ποταμό προς τα μεγάλα ΜΜΕ των 8 χωρών έφ' όλης τῆς ὕλης (5-6-07), διάρκειας μιάμισης ώρας (!). Από την συνέντευξη αυτή, οι περισσότεροι δέν αναπαρήγαγαν ούτε ΜΙΑ λέξη, κι ελάχιστοι χρησιμοποίησαν αποσπασματικά κάποια σημεία της για να έπιτεθούν και πάλι στη Ρωσία. Τέτοια άθλια λογοκρισία δέν θά ήταν αποδεκτή ούτε για τον πρόεδρο του Νεοχωριτών Δυτικής Αττικής - όχι για τον πρόεδρο πυρηνικής υπερέδυναμης! Κι όμως, ή ευχέρεια του Πούτιν ν' άπαντά σχεδόν έτε όλα μέ τρόπο αποστοματικό, είναι αυτή που τελικά τον «φίμωσε». Από την συνέντευξη αυτή μεταφέρουμε έδω κάποια σημαντικά αποσπάσματα:

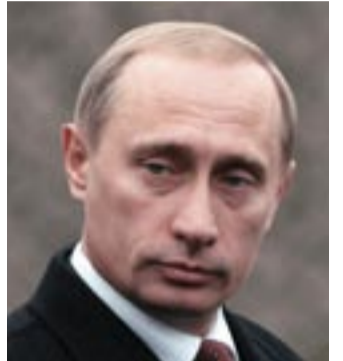
Γιά τούς πυραύλους: Μεταφέραμε όλα μας τά βαρέα όπλα πέρα από τά Ουράλια, μειώσαμε τίς Ένοπλες Δυνάμεις μας κατά 300.000 άνδρες, συμμορφώθηκαμε μέ τή Συνθήκη ΑСΑF για τά συμβατικά όπλα στην Εὐρώπη... Καί ποιάν άπάντηση βλέπουμε; Νέα όπλα στην ανατολική Εὐρώπη, 2 νέες βάσεις σέ Ρουμανία και Βουλγαρία, πυραυλικά συστήματα σέ Τσεχία και Πολωνία. Τί συμβαίνει; Αφοπλίζεται μονομερώς ή Ρωσία αλλά θέλουμε νά δοῦμε τό ίδιο και από τούς έταίρους μας στην Εὐρώπη. Δέν μπορούμε παρά νά άνησυχούμε (...) Διαλύσαμε πρόσφατα τίς βάσεις μας στην Κούβα γιατί δέν θέλουμε καμμία άντιπαράθεση, δέν θέλουμε νά βρισκόμαστε κοντά σέ κανέναν, θέλουμε συνεργασία (...) Τό νέο άμυντικό σύστημα θά καταστρέψει τή στρατηγική ίσορροπία στον πλανήτη. Για τήν άποκατάστασή της δίχως τήν κατασκευή αναλόγου συστήματος, πρέπει νά δημιουργήσουμε ένα σύστημα πού θά τό ξεπερνά, κι αυτό άκριβώς κάνουμε τώρα.

Γιά τίς σχέσεις ΕΕ - Οὐκρανίας: Είμαστε υπέρ. Παρότι είναι θέμα τῆς ΕΕ, δέν μάς φαίνεται έτοιμη για άλλη διεύρυνση, μάλιστα σέ μιά χώρα 45.000.000 ανθρώπων μέ μεγάλα οικονομικά και πολιτικά προβλήματα. Δέν μπορώ νά καταλάβω μερικές προβοκατόρικες συζητήσεις, όπως π.χ. όταν πρόκειται για τον ένιαίο οικονομικό χώρο Ρωσίας, Οὐκρανίας, Λευκορωσίας και Καζακστάν κάποιοι μιλούν για πρόσδεση τῆς οὐκρανικής ανάπτυξης στην Ρωσία ή τῆς Εὐρώπης. Μά δέν γνωρίζουν ότι ή Ρωσία έχει υπογράψει 4 συμφωνίες συνεργασίας μέ τήν ΕΕ; Κι αν παράλληλα μέ τό πλαίσιο αυτό δημιουργηθεί ένα ακόμη μέ τήν Οὐκρανία, τή Λευκορωσία και τό Καζακστάν, δέν θά συμβάλει στην έναρμόνιση τῆς Εὐρασίας; (...) Παρότι ήταν τό Καζακστάν πού είχε τήν πρωτοβουλία, όλα παρουσιάζονται σαν νά βρίσκεται υπέρ των όλων τό έθνικό συμφέρον τῆς Ρωσίας. Κανείς δέν πιέζεται για τίποτε, κι άπ' όσο γνωρίζω, στην ΕΕ τά έθνηκά κοινοβούλια κατά 85% επαναλαμβάνουν

νόμους του Εὐρωκοινοβουλίου, δηλ. τό επίπεδο τῆς έθνικής άνεξαρτησίας στην ΕΕ μειώνεται και ή κυριαρχία σταδιακά εξαφανίζεται. (...) Ρωτάτε για τό NATO. Μά παρότι οί δημοσκοπήσεις δίνουν 60-70 ίσως και 80% των Οὐκρανών νά είναι έναντιον τῆς ένταξης τῆς χώρας τους, τό Κογκρέσο των ΗΠΑ χρηματοδοτεί τήν ένταξη τῆς χώρας στό NATO. Τόν οὐκρανικό λαό τόν ρώτησαν ποτέ τί θέλει;

Γιά τίς πολυεθνικές BP και SHELL στην Ρωσία: Η συμφωνία πού έφερε στην δεκαετία του '90 τή Shell στην Σαχαλίνη, ήταν καθαρά άποικιοκρατική, άσχετη μέ τά ρωσικά συμφέροντα και άποικιοαξιοματούχοι τήν

υπέγραψαν θά έπρεπε νά πάνε φυλακή. Αν ώστόσο οί συνεταιίροι μας τηρούσαν

τούς όρους της, δέν θά μπορούσαμε νά τήν άποφύγουμε. Όμως παρέβησαν τούς περιβαλλοντικούς όρους και υπάρχουν άντικειμενικές μετρήσεις γι' αυτό. Θά έλεγα μάλιστα ότι και οί ίδιοι δέν τό άρνοῦνται. Η Γκάτζμπρομ, πού είχε και παλαιότερα δεχθεί προτάσεις εισόδου στην κοινοπραξία αλλά τίς είχε άπορρίψει, μέ τήν εισόδο της τώρα σώζει τήν κατάσταση. Άλλωστε κι αυτή πλήρωσε ένα τεράστιο ποσό, 8 δις δολάρια, πού είναι τιμή αγοράς, και νομίχω πώς και οί ξένοι συνεταιίροι είναι επίσης ευχαριστημένοι.

Όσο για τήν BP, ξέρετε ότι σέ κάθε χώρα υπάρχουν κανόνες για τήν έκμετάλλευση του υπεδάφους. Αν κάποιος θεωρεί ότι μπορεί νά τούς άγνοεί στη Ρωσία, κάνει λάθος - κι αυτό δέν άφορά μόνο τήν BP. Κι άφού μιλάμε για τό κοιτάσμα φυσικού άεριου του Κοβιτίνσκογιε, άφορά και τίς ρωσικές εταιρείες των κυρίων Γουέσελμπεργκ και Ποτάνιν, και όλους τούς μετόχους πού επένδυσαν στό συγκεκριμένο κοιτάσμα μά άπέτυχαν νά προχωρήσουν. Σύμφωνα μέ τούς όρους τῆς άδειας τους θά έπρεπε νά έχουν ξεκινήσει τήν έκμετάλλευση από πέρσι αλλά δέν τό έπραξαν. Υπάρχουν διάφοροι λόγοι γι' αυτό και ένα είναι πώς θά έπρεπε νά μετέχουν σέ ένα σύστημα άγωγών. Όμως όταν επαιρναν τήν άδεια, δέν τό γνώριζαν; Κι άς μίν μιλήσω για τό πώς τήν πήραν, άς μείνει στην συνείδηση εκείνων πού τήν έδωσαν στίς άρχές τῆς δεκαετίας του '90. Σκεφθείτε όμως ότι μιλάμε για 3 τρις. κυβικά άέριο, όσο όλα τά καναδικά άποθέματα. Πόσο μπορούμε νά περιμένουμε; Γουστάρω αυτό τό ύφάκι, πού μιμείται μέ έπιτηδευμένα άτεχνο τρόπο τήν δυτική ύποκρισία! Τρελλαίνομαι!

Κονομάνε πουλώντας φασισμό!

Το νέο βιβλίο της канаδοεβραίας Ναόμι Κλάιν (The Shock Doctrine: The Rise of Disaster Capitalism) που αναμένεται τον Σεπτέμβριο, αποκαλύπτει με τη γνωστή τόλμη και ευθυκρισία της συγγραφέως το ποιάς κυρίας κονομάει από την τρομοκρατία και τον μεγάλο αδελφό που έχει κάτσει στον σβέρκο της οικουμένης. Μιλάει για την έκρηξη της βιομηχανίας της "ασφάλειας" πού μετά την 11η Σεπτεμβρίου σαρώνει τον δυτικό κόσμο. Στον τομέα αυτόν το Ισραήλ, έχοντας εμπειρία μισού αιώνα σε βάρος των Παλαιστινίων, πουλάει πλέον το απαρτχάιντ που έστησε ως... τεχνονομία. Πέρσι εξέγαγε άμυντικό υλικό αξίας 3,4 δις. \$, το 1/3 αυτού στις ΗΠΑ, κατακτώντας την 4η θέση στον κόσμο. Η αύξηση οφείλεται στον τομέα "εσωτερικής ασφάλειας": 1,2 δις. \$ και 20% αύξηση! Βιομετρικές ταυτότητες, μη επανδρωμένα οχήματα, τείχη υψηλής ασφαλείας, συστήματα παρακολούθησης, άνακρισης κρατουμένων...

Τέτοια προϊόντα ισραηλινής τεχνολογίας θα επιδειχθούν αυτές τις μέρες στο Παρίσι στην έκθεση των πολεμικών βιομηχανιών, π.χ. τό σύστημα Cogito 1002 της Suspect Detection Systems που ζητά από επιβάτες αεροπλάνων να απαντήσουν σε ερωτήσεις ενός υπολογιστή, κρατώντας έναν αισθητήρα βιοανάδρασης που αποφασίζει για το αν είναι ύποπτος ή όχι! Επικεφαλής των εταιρειών αυτών είναι πρόην στελέχη της μυστικής αστυνομίας του Ισραήλ, με εμπειρία από την κτηνώδη μεταχείριση των Παλαιστινίων. Παράδειγμα η εταιρεία Elbit, που συμμετέχει στην κατασκευή του Τείχους του Απαρτχάιντ και κατασκευάζει τα τηλεχειριζόμενα Hermes 450 και 900 που βομβάρδισαν προχθές τη Γάζα, σε συνεργασία με την Boeing κατασκευάζει το εικονικό "Τείχος" στα αμερικανομεξικανικά σύνορα, έργο 2,5 δις. \$. Η πρωτοπορία στον τεχνοφασισμό αποδίδει!

Συμβαίνει κάτι στον χώρο της Υγείας;

Αρκούντως αξιοπερίεργη όσο και δυσεξηγήτη σε πρώτη ανάγνωση ή πρόσφατη κινητοποίηση φορέων της περιοχής για τα προβλήματα της Ιατρικής Σχολής και του Νοσοκομείου Αλεξανδρούπολης. Βάζει σε σκέψεις για τους λόγους που μπορεί να την προκάλεσαν στο συγκεκριμένο χρόνο. Η επίκληση μιάς κάποιας - προσχηματικής κατά πάσα πιθανότητα - αξιολόγησης (μετά από 4 χρόνια) και η συσχέτισή της με τον αριθμό των εκπαιδευόμενων φοιτητών ανά ανεπτυγμένη κλίνη, μόνο μειδίαμα προκαλεί στους παροικούντες την Ιερουσαλήμ. Είναι προφανές ότι άλλοι πρέπει να αναζητηθούν οι λόγοι που την κατατάσσουν στον πάτο της εγχώριας κατάταξης (κατά δήλωσις Υπερνομάρχου και όχι μόνο) μεταξύ των εύρισκομένων ούτως ή άλλως περίπου στον πάτο της διεθνούς, λοιπών Ιατρικών Σχολών της χώρας. Διότι αν ήταν τόσο απλό, με 1500 κλίνες ή Ιατρική του Δημοκriteίου θα γίνονταν αυτόματα... Harvard!

Φτηνές κινδυνολογίες και ανέξοδοι λεονταρισμοί του τύπου «κάποιες πανεπιστημιακές Κλινικές που δεν μπορούν να αναπτυχθούν θα μετακινηθούν στο υπό κατασκευήν καινούργιο νοσοκομείο Καβάλας» ενεργοποιούν μὲν τὸ γνωστὸ καὶ ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἐνοχικὸ σύνδρομο τῆς τοπικῆς κοινωνίας, χωρὶς νὰ πείθουν κανέναν νουνεχὴ ἐπὶ τῆς οὐσίας. Μίας κοινωνίας ἢ ὁποῖα ἔχει προσφέρει τὰ πάντα (τίτλους, ἀξιώματα, δημοσιότητα, κότερα, βίλλες καὶ πάει λέγοντας) κι ἔχοντας πάρει σὲ ἀνταπόδοση ἐλάχιστα. Ἐξ ἄλλου ρωτήσανε ἂν θέλουν τὸ ἴδιο στὴν Καβάλα, ὅπου λειτουργεῖ ἕνα ὑπέροχο νοσοκομεῖο τοῦ ΕΣΥ μὲ πολὺ περισσότερὸ προσωπικὸ ἀπὸ τὸ πανεπιστημιακὸ καὶ παράδοση δεκαετιῶν σὲ τομεῖς πού τώρα κάνουν τὰ πρῶτα τους βήματα στὴν Ἀλεξανδρούπολη (Πυρηνική Ιατρική, Νευροχειρουργική κοκ).

Μᾶλλον κάτι ἄλλο πρέπει νὰ συμβαίνει λοιπόν. Ἡ ἀναζήτησις ρόλου γιὰ ἕναν διακοσμητικὸ οὕτως ἢ ἄλλως Υπερνομάρχη, πρῶην στρατιωτικὸ καὶ καθηγητὴ τῆς Ιατρικῆς, θὰ μπορούσε νὰ δώσει κάποιες ἐξηγήσεις, ὄχι ὅμως καὶ νὰ ἀγγίζει τὴν οὐσία. Ἡ ὁποῖα ἂν κρίνουμε ἀπὸ τὸ τί συμβαίνει συνήθως στὸ κρατίδιο δὲν θὰ μᾶς ἐξέπληττε ἂν εἶχε νὰ κάνει μὲ τὴ γνωστὴ ἀνὰ τὸ πανελλήνιο καὶ ὡς **μαμαλικά**. Σύμφωνα μὲ πληροφορίες, τοὺς τελευταίους μῆνες διεξάγονται ἐντατικές συζητήσεις μὲ ἰσχυρότατο οἰκονομικὸ παράγοντα τοῦ χώρου

τῆς ἰδιωτικῆς υγείας τῶν Ἀθηνῶν (λέγε με **Λιακουνάκο**) γιὰ τὴν κατασκευὴ ἰδιωτικοῦ θεραπευτηρίου στὴν Ἀλεξανδρούπολη. Δὲν χρειάζεται νὰ εἶναι κανεὶς σοφὸς γιὰ νὰ σκεφτεῖ μὲ ποιὸς γίνονται οἱ συζητήσεις, ποιοὶ μπορεῖ νὰ στελεχώσουν ἕνα τέτοιο μαγαζί, πῶς θὰ διοχετεύονται οἱ ἄρρωστοι ἐκεῖ μὲ τὸ ἀζημίωτο, καὶ ἐν τέλει ποῖο εἶναι

τὸ μοναδικὸ ὅπως καὶ σὲ κάθε ἀντίστοιχη περίπτωση, κίνητρο γιὰ τὴ δημιουργία ἐνὸς τέτοιου project (οὐάου).

Ἄν ἡ παραπάνω ὑπόθεση εἶναι σωστὴ, τότε κύριο μέλημα τῶν συνομιλητῶν ἐξ ὀρισμοῦ θὰ πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἔλεγχος, ἡ ὑποβάθμιση καὶ περιθωριοποίηση τοῦ κατ' ἐξοχὴν δημόσιου φορέα παροχῆς ὑπηρεσιῶν υγείας, ἡγουν τοῦ ΕΣΥ. Ἡ (ὑποβολιμαία;) πρόταση τοῦ Νομάρχου Ἐβρου γιὰ ἐπὶ ἀνάδοδο καὶ ἀνεξάρτητη λειτουργία τοῦ νοσοκομείου τοῦ ΕΣΥ στὸ παλιό, μπορεῖ νὰ χαιδεύει τ' αὐτὰ ὄλων, μοιάζει ὅμως ὄχι ἀπλῶς λογικὰ ἀνέφικτη, ἀλλὰ καὶ παρελκυστικὴ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση μὲ βάση τὰ ὑπάρχοντα δεδομένα τῶν προβλημάτων συνύπαρξης τοῦ ΕΣΥ μὲ τὸ πανεπιστήμιο. Ἀφοῦ ἀπεμπολήσανε πρῶτα ἀδιαμαρτύρητα τὸ αὐτονόητο γιὰ κάθε ἄλλη ἀντίστοιχη περιοχὴ (Ηράκλειο, Πάτρα, Ἰωάννινα, Λάρισα) δικαίωμα διατήρησης τοῦ νοσοκομείου μέσα στὴν πόλη, τώρα ζητοῦν τὴν ἐπαναφορά του; Ἐδῶ τόσα χρόνια δὲν μποροῦν νὰ καταφέρουν νὰ προσληφθοῦν 50-100 νοσηλεύτριες γιὰ τὶς ἄμεσες ἀνάγκες τῆς «Ναυαρχίδας», θὰ καταφέρουν νὰ ξαναλειτουργήσει τὸ ἄλλο νοσοκομεῖο μὲ 700-800 άτομα προσωπικὸ τὸ λιγότερο; Ποιὸν κοροϊδεύουν;

Τὸ μέλλον γιὰ τὸν ἀπλὸ φτωχὸ πολίτη τῆς Θράκης προδιαγράφεται ζοφερό, μὲ δεδομένη τὴν ἀβάσταχτη ἐλαφρότητα μὲ τὴν ὁποῖα ἀντιμετωπίζουν οἱ τοπικοὶ φορεῖς (τῆς Ἐκκλησίας περιλαμβανομένης) τὸ ζήτημα τῆς αὐτόνομης ὑπαρξῆς, λειτουργίας καὶ ἀνάπτυξης τοῦ δημοσίου Συστήματος Ὑγείας, ἔστω καὶ ὡς ἀντίπαλο δέος στὰ σενάρια πού ἀπεργάζονται ὀρισμένοι γιὰ μᾶς χωρὶς ἐμᾶς. Θὰ παρακολουθήσουμε τὶς ἐξελίξεις καὶ θὰ ἐπανέλθουμε.

X.B.

Τὸ Ἀρχεῖο Καραθεοδωρῆ προχωράει (Τὸ Μουσεῖο;...)

Τὸ ταξίδι στὸ Ἰσραὴλ καὶ στὴν Βιβλιοθήκη τῆς Ἰερουσαλήμ ὅπου στεγάζονται τὰ Ἀρχεῖα Αἰνστάιν, τελικὰ ἀπέφερε πράγματι τὰ ὀφέλη πού προσδοκοῦσαν οἱ ἐμπνευστές του. Χάρη στὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὶς προσπάθειες τοῦ Κομοτηναίου ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν **Εὐριπίδη Στυλιανίδη**, οἱ μαθηματικοὶ **Νίκος Λυγερός** καὶ **Σάκης Λιπορδέλης**, πού ἔχουν καὶ τὴν κύρια εὐθύνη γιὰ τὴν ἀνεύρεση καὶ συγκέντρωση τῶν ντοκουμέντων γιὰ τὸ Μουσεῖο Καραθεοδωρῆ, συναντήθηκαν

μὲ τοὺς ὑπεύθυνους τῶν ἀρχείων (φωτὸ), ἔλαβαν ἀντίγραφα 40 ἐπιστολῶν τῶν δύο μεγάλων ἐπιστημόνων, Καραθεοδωρῆ καὶ Αἰνστάιν, καὶ συμφώνησαν γιὰ διατήρηση τῆς ἐπαφῆς καὶ συνεργασίας.

Δύο σημαντικὰ στοιχεῖα ἱστορικῆς φύσεως προέκυψαν ἄμεσα ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφία ἢ ὁποῖα καλύπτει τὴν περίοδο 1916-1930. Τὸ **πρῶτο** ἀφορᾷ τὴν πραγματικὰ μεγάλη συμβολὴ τοῦ Ἑλληνα μαθηματικοῦ στὴν στερέωση τῆς Θεωρίας τῆς Σχετικότητας (κι ὄχι στὴν διατύπωσή της, ὅπως διαδίδουν ὀρισμένοι ἄσχετοι καὶ φαντασιόπληκτοι - ἄλλωστε ἡ ἀλληλογραφία ξεκίνησε χρόνια μετὰ τὴν διατύπωση τοῦ Αἰνστάιν), μὲ τὴν ταχύτατη ἐπίλυση δύο προβλημάτων πού σχετιζόταν μὲ τὴν Γενικὴ Θεωρία: τὸ πρόβλημα τῶν κλειστῶν γραμμῶν τοῦ χρόνου καὶ τὸ πρόβλημα περὶ τῶν κανονικῶν μεταβλητῶν.

Συνέχεια στὴ σελίδα 7

Σχόλια πτερόεντα

Μία ξεχωριστὴ πρωτοβουλία ἐνὸς ἀπλοῦ πολίτη, πού ἀγαπᾷ, τιμᾷ καὶ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν φυσιογνωμία καὶ τὴν ἱστορία τοῦ τόπου μας. Αὐτὸ τόσο ἀπλόμᾳ καὶ δυσεῦρετο πλέον ἦταν ἡ ἐπανεκδόση πού χρηματοδότησε ὁ Μαρωνεῖτης φίλος **Γιώργος Βολουδάκης** τῆς «Ἱστορικῆς καὶ Γεωγραφικῆς Περιγραφῆς - ὑπ' ἐκκλησιαστικὴν ἐποψιν - τῆς Θεοσώστου ἐπαρχίας Μαρωνείας». Τὸ ἔργο αὐτὸ τοῦ διδάκτορος τῆς Ιατρικῆς Μ. Μελίρρτου πρωτοτυπώθηκε τὸ 1871 στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ εἶναι μία χαρακτηριστικὴ μονογραφία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μὲ σκοπὸ τὴν πατριδογνωσία τοῦ ὑπόδουλου ἑλληνισμοῦ. Στὴν ἴδια πατριδογνωσία ἀποβλέποντας καὶ ὁ Γιώργος Βολουδάκης (γνωστὸς γιὰ τὴν ἀγάπη του γιὰ τὸν τόπο) μᾶς προσφέρει τὸ «πνημάτιον» τοῦ Μελίρρτου, ΔΩΡΕΑΝ γιὰ ὅποιον συνδρομητὴ μας ἐνδιαφέρεται. Τὸν εὐχαριστοῦμε θερμὰ!

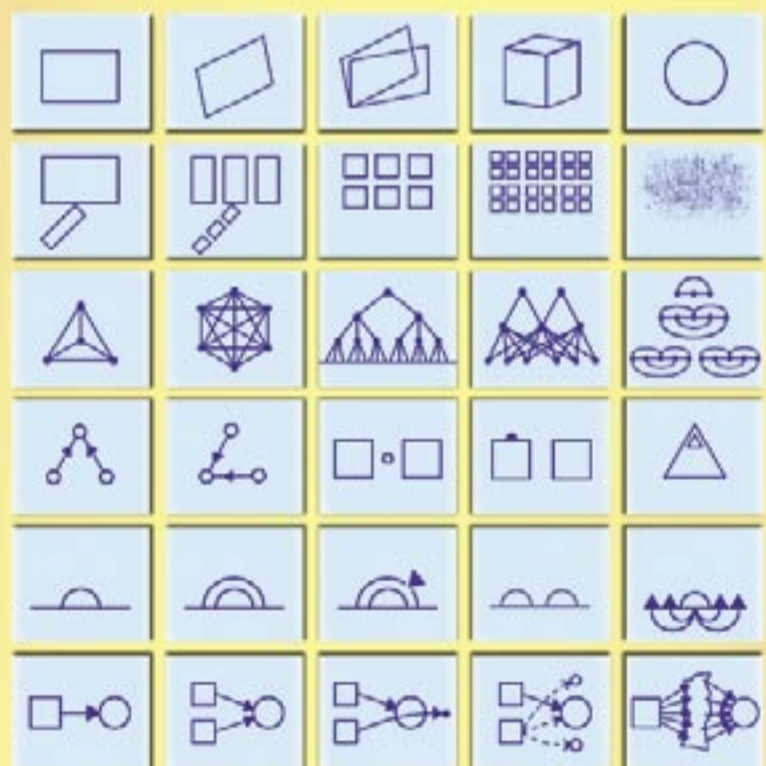
Περάσαμε τὰ μέσα τοῦ Ἰουνίου καὶ ὅλη ἡ Ροδόπη (κι ὄχι μόνον αὐτὴ) εἶναι κόλαση ἀπὸ τὰ **κουνουπία**. Καὶ πῶς νὰ μὴν εἶναι, ἐφόσον μετὰ ἀπὸ ἕναν τέτοιο (μαλακὸ ἔως ἀνύπαρκτο) χειμῶνα καὶ τόσες βροχές τὸ τελευταῖο διάστημα, δὲν ἀρχισαν ἀκόμη οἱ ψεκασμοὶ πού κάθε χρόνο γίνονται; Τί ἐγινε φέτος καὶ ἀνατράπηκε τὸ στάτους πού καθιστοῦσε τὴν κατάστασις ὑποφερτὴ; Τί λείπει ἡ Περιφέρεια ΑΜ-Θ, ἡ Νομαρχία Ροδόπης καὶ εἰδικὰ ὁ Δήμος Αἰγείρου πού ἔχει τὸ κομμάτι τῆς ὑλοποίησης τοῦ προγράμματος γιὰ τὴν καταπολέμησις τῶν κουνουπιῶν; Ἀληθεύει ὅτι σὲ μιά χρονικὴ στιγμὴ πού οἱ ψεκασμοὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν πλέον προχωρήσει, προκηρύχθηκε... μελέτη γιὰ τὸ ζήτημα, ὕψους 30.000 εὐρώ; Ἦταν ἡ στιγμὴ αὐτὴ κατάλληλη γιὰ νὰ μελετηθεῖ ἕνα πρόβλημα πού ἤδη ἀντιμετωπίζεται ἐπὶ χρόνια (σὲ ἕναν βαθμὸ τοῦλάχιστον) ἱκανοποιητικὰ; Κι ἀληθεύει ὅτι ἡ προκήρυξις βγήκε καὶ ἔληξε ἐντὸς μερικῶν ἡμερῶν, ὁ δὲ ἀνάδοχος - πού ἐδρεύει στή... Λαμία - ΔΕΝ ὑποχρεοῦται ρητὰ νὰ προχωρήσει σὲ ψεκασμοὺς ἀπὸ τὴν σύμβασιν; Πότε σκοπεύουν οἱ ἀρμόδιοι νὰ τὸ προχωρήσουν τὸ θέμα, κατὰ τὰ Χριστούγεννα; Δὲν θέλουμε νὰ δώσουμε βάση σὲ ὅσα κακοήθη λέγονται γιὰ τὰ πραγματικὰ αἴτια τῶν καθυστερήσεων, γιὰ τὴν δὲν μπορούμε νὰ φανταστοῦμε ὅτι κάποιος ταλαιπωρεῖ ἔτσι ὅλον τὸν κόσμον μὲ τόσο πρόστυχη ἰδιότητα...

Ἡ διημερίδα πού ὁργανώθηκε στὴν Ξάνθη (14-15 Ἰουνίου) ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐπιμόρφωσης τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Δημόσιας Διοικήσεως καὶ Αὐτοδιοικήσεως εἶχε στόχο τὴν ἐνημέρωση τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων γιὰ τὶς **ἐλεγκτικὲς Ἀρχές** καὶ διαδικασίες στὴν δημόσια διοίκηση. Καὶ ἡ εἶδησις πού προέκυψε γιὰ τὴ Θράκη εἶναι ἡ σχεδιαζόμενη ἴδρυσις περιφερειακοῦ γραφείου γιὰ τὸ Σῶμα Ἐπιθεωρητῶν Ἐλεγκτῶν Δημόσιας Διοικήσεως. Τὸ οὐσιώδες ὅμως εἶναι κατὰ τὴ γνώμη μας ἄλλο: Δίνονται τὰ μέσα στοὺς ἐλεγκτικούς μηχανισμούς νὰ κάνουν τὴ δουλειά τους; Ὑπάρχει τὸ ἀπαραιτήτῳ προσωπικὸ; Καί, κυρίως, ὑπάρχει ἡ πολιτικὴ βούλησις νὰ παταχθεῖ ἡ διαφθορά; Γιατί τὸ μικρὸ δείγμα γραφῆς τῆς ἐν λόγω ὑπηρεσίας στὴ Θράκη, μὲ τὸν ἑλεγχὸν δύο μειονοτικῶν δήμων πρὸ ἐτῶν, καὶ μὲ τὴν καταγραφή ἐξόφθαλμων παρανομιῶν (ιδίως 18 δημο-συμβούλων στὴ Μύκη ἐπὶ Ντουκιαντζή) πού τελικὰ θάφτηκε πρὶν σταλεῖ - ὡς ὀφείλει - στὸν Εἰσαγγελεῖα, δείχνει ὅτι ὅλα βρῖσκονται στὸν ἀέρα. Ὅπως πάντα.

ΝΟΗΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

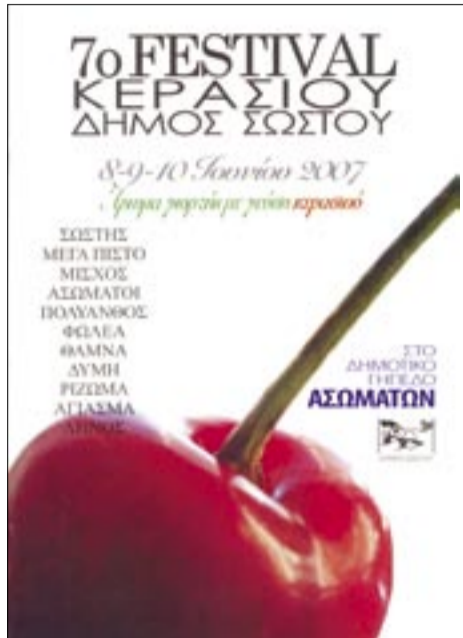
Νίκος Λυγερός

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλῶν & Πλάτωνος 11, Ξάνθη
τηλ. 25410 27544, τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Φεστιβάλ «Κερασιού»: Παρά γιόκ!

Νά λοιπόν πού λέγε λέγε όλο και κάτι προχωράει στόν τόπο μας. Μετά από χρόνια όλόκληρα καταγγελίες (του «Α» μά και άλλων τοπικών ΜΜΕ) για τή νομιμοποίηση των τουρκικών επιδιώξεων διά τής αναισθησίας - ενίοτε και αναισχυντίας - των τοπικών παραγόντων, υπήρξε και μία συγκεκριμένη ενέργεια

στη σωστή κατεύθυνση: Η Περιφέρεια ΑΜ-Θ με έγγραφό της (4/6/07) προς τον δήμαρχο Σώστη, Καδή Ισμέτ, του γνωστοποίησε πώς πρέπει να ξεχάσει την χρηματοδότηση από το ΠΕΠ του Φεστιβάλ Κερασιού που διοργανώνει, αφού οι εκδηλώσεις που ενέταξε τελικά στο πρόγραμμα ήταν άσχετες με την παραγωγή του κερασιού (πολύ σχετικές όμως με την παραγωγή τουρκισμού). Η βασική αιτία ήταν το κράξιμο που έπεσε (κυρίως από τον «Χρόνο») για το άνοιγμα του εορταστικού προγράμματος με το χορευτικό συγκρότημα και τη χορωδία της «Τουρκικής Νεολαίας Κομοτηνής», ή οποία έχει διαλυθεί επίσημα από τα ελληνικά δικαστήρια! Δεν έφτανε πού έφεραν από την Τουρκία τραγουδιστές, μουσικά γκρουπ και συγκροτήματα του έκει ύπουργείου Πολιτισμού, ήθελαν να πληρώσουμε κι από πάνω την ΤΝΚ!

Τελικά τό χρέμα κόπηκε κι ελπίζουμε τό συμβάν να αποτελέσει τή αρχή για μία πιο υπεύθυνη στάση των τοπικών Αρχών, ειδικά εκείνων που εκλέγονται στην περιοχή, έναντι τής λογικής, τής νομιμότητας και του έθνικου συμφέροντος. Τά εκτουρκισμένα πανηγύρια στην όρεινή Ροδόπη (Χίλια - Αλάντεπε) πλησιάζουν και θά περιμένουμε να δούμε τί στάση θά τηρήσουν οι άρμόδιοι...

Μ.Κ.

Η Τουρκία αλλάζει - και μᾶς ενδιαφέρει!

Συνέχεια από τήν 1η σελίδα

Καθώς ό Έρντογάν κάνει προσεκτικά βήματα και ό Στρατός αναζητά νέο ρόλο στό σύγχρονο τοπίο, δέν αποκλείεται ό κεμαλισμός να περιορισθεί σε κενό γράμμα, ή λαϊκή θρησκεία και κουλτούρα να επανανομιμοποιηθεί, τό παρακράτος να συρρικνωθεί και ένα μεγαλύτερο μέρος τής κοινωνίας να ένταχθεί στό σύστημα διανομής εξουσίας και πόρων. Ακόμη και τό κOURΔΙΚό πρόβλημα μπορεί να έλεγχθεί σε μία προοπτική συνύπαρξης Τούρκων - Κούρδων, όπου θά θυσιαστεί τό έλασσον για να διασωθεί τό μείζον. Καθώς όμως ένας τέτοιος εκδημοκρατισμός δέν πρόκειται (φυσικά) να αναρέσει και τήν τουρκική επιθετικότητα έναντιον μας, οι θέσεις μας θά είναι σαφώς πιο εύαλτες. Ήδη στην Θράκη υπάρχει ένα καινοφανές πρόβλημα πού ακόμη δέν φαίνεται να αντιμετωπίζεται.

Ό θρησκευτικός χαρακτηρισμός τής μειονότητας στό κείμενο τής Συνθήκης τής Λωζάνης ήταν άνεκαθεν ό φερετζές τής έλλαδικής άποτυχίας μας. Πίσω από τή φράση περί «μουσουλμανικής μειονότητας» κρύβαμε τό πρόβλημα μιάς τουρκικής συνειδησης πού κέρδιζε διαρκώς έδαφος στόν μειονοτικό πληθυσμό και πασχίζαμε να αντιπαραβάλλουμε τήν θρησκευτική

έλευθερία πού όντως προσέφερε ή Έλλάδα, με τον διωγμό πού ύφίστατο τό ισλάμ στην κεμαλική Τουρκία (πρόσφατο παράδειγμα ή μαντήλα, βλ. και παλαιότερη στήριξη των παλαιομουσουλμάνων). Τί γίνεται όμως τώρα πού εκεί τά πράγματα αλλάζουν και ή θρησκεία τείνει να ανακαταλάβει τή νόμιμη θέση τής στην ζωή του Τούρκου πολίτη; Τώρα πού τό χάσμα μεταξύ λαϊκής θρησκευτικότητας και πολιτικής έκπροσώπησης γεφυρώνεται, οι έξ ανατολών έπίσημοι έπισκέπτες μας καθίστανται πιο εύπρόσδεκτοι και δέν θά μπορούν εύκολα να έγκληθούν για ύποκρισία, ακόμη κι αν χειρίζονται θρησκευτικά ζητήματα για έθνικούς στόχους. Μήπως ή πλημμυρίδα των νέων τζαμιών και των μιναρέδων στην θρακική ύπαιθρο μᾶς δείχνει κάτι;

Ήδη ή οικονομική ανάπτυξη τής Τουρκίας σχεδόν εξουδετέρωσε τά παλιά δημοφιλή «έπιχειρήματα» (πάτε να δείτε πώς ζούν εκεί κι ύστερα να μιλάτε...) για τήν «όφειλόμενη» ευγνωμοσύνη των μειονοτικών προς τήν Έλλάδα. Αν ή τουρκοϊσλαμική σύνθεση προοδεύει, ή λωζάνεια διατύπωση θά χάσει κι άλλη από τήν άξια τής για τίς θέσεις μας. Με δεδομένη τήν ύπανάπτυξη τής έθνοτικής συνειδησης των Πομάκων και των Ρομά μουσουλμάνων, ποιό θά είναι τότε τό έρεισμα τής έλληνικής έπιχειρηματολογίας;

Χρήμα μαύρο, Τύπος κίτρινος

Στίς 3-6-07 ό γνωστός «Ιός» ανακάτεψε και πάλι τά άπόρητα έγγραφα του Κράτους, στοχεύοντας, όπως πάντα, να πληξει παντί τρόπω τήν Έλλάδα και τούς Έλληνες. Έτσι, πετώντας άκαθαρσίες σε όποιον δέν γουστάρει (Α.Χ. στον Αντώνη Σαμαρά), ανακατεύει τά μουσικά κονδύλια του ΥΠΕΕ του 1990 με κείνα τής Θράκης για τίς πλειονοτικές έφημερίδες τής δεκαετίας του '60. Οι τελευταίες όντως χρηματοδοτούνταν για να περνάνε τήν έθνική γραμμή, αν και κάποιοι άνθρωποι τους έμπλέκονταν και σε... άλλα κόλπα. Πράγματα λίγο πολύ γνωστά και σήμερα μάλλον άνώδυνα, καθώς σχεδόν δέν απέμεινε κανένας από τούς κατονομαζόμενους εν ενεργεία.

Αφού λοιπόν αυτοί στον Ιό καταφέρνουν να σπιλώσουν τον Σαμαρά χωρίς να βρουν τό παραμικρό στοιχείο για τήν διαχείρισή του στο ΥΠΕΕ, θά είχε ενδιαφέρον να μᾶς πούνε, με τίς ίδιες επαγωγικές συλλογιστικές, τί παίχτηκε και μετά τό 1993. Πού δίνονταν τά μουσικά κονδύλια, πόσοι εκσυγχρονιστές εκδότες άνδρώθηκαν με χαριστικό τρόπο (δέν είναι ανάγκη να τά παίρνεις μέσω συγκεκριμένου ύπουργείου), πόσοι «πολυπολιτισμικοί»

κοπρίτες γίναν άνθρωποι με λεφτά τής χώρας πού έβριζαν και ύπονόμευαν, τέτοια πράγματα. Φτάνει πιά με τούς πεθαμένους και τούς ξωφλημένους, αν έχουν κάτι νέο να μᾶς πούνε, να τό ακούσουμε. Να δούμε με τίνος χρήματα στηρίχθηκε όχι μόνο ή έθνική αλλά και ή άντεθνική συνειδηση, στην Θράκη και όχι μόνο.

Και κάτι ακόμη. Εντάξει, δέν θά τούς ρωτήσουμε για τό πώς χρηματοδοτούνται, δεκαετίες τώρα, οι τουρκόφωνες φυλλάδες στην έλληνική Θράκη, αφού δέν είναι ύποχρεωμένοι να γνωρίζουν - άσχετα πού, πέραν τής κοινής λογικής, όλα έχουν ειπωθεί ανοιχτά και από μειονοτικούς μάλιστα εκδότες. Ούτε θά τούς ρωτήσουμε για τό πώς συναλλάσσεται μιά άμέμπτου ήθικης έφημερίδα των Αθηνών με τήν εκάστοτε κυβέρνηση, πόσο κοστίζει κάθε άρθρο τής, και άλλα τέτοια πράγματα πού δέν ύποχρεούται να τά ξέρει ό δημοσιογράφος. Άλλο θά θέλαμε να ρωτήσουμε τούς Ίους τής έλληνοφοβίας: Είναι καλύτερα να «τά παίρνεις» από τή χώρα σου ή από ξένη χώρα; Από τήν ΚΥΠ ή από τήν Μοσάντ, π.χ; Έχουν ακούσει τίποτε σχετικά; Ρωτάμε για να μαθαίνουμε, πού ξέρεις, μπορεί αύριο - μεθαύριο και μεις να γίνουμε ένα σοβαρό, αξιολάδωτο έντυπο - να μᾶς ξέρουμε τί συμφέρε; **Κ.Κ.**

Άγιος Εύγένιος: Μία από τά ίδια...

Καθώς πλησιάζει και πάλι ή εορτή του Αγίου Εύγενίου (24 Ιουνίου), τό μυαλό μας πάει στην Ρωμανία πού έγκαταλείφθηκε πριν ξεκινήσει και στον ναό πού παρατήθηκε στην μέση. Είναι άπίστευτο, να βλέπεις δεκάδες τζαμιά να όρθώνονται, να επισκευάζονται, να καλλωπίζονται καθημερινά (και καλά κάνουν οι άνθρωποι) κι από τήν άλλη, μέσα σε ένα έλληνικό κράτος δέν βρίσκεται μία λύση να άποπερατωθεί μιά εκκλησία στην Ροδόπη! Τί είναι αυτό πού πρυτανεύει, ή άχρηστία ή ή γαιϊουριά; Μάλλον ό συνδυασμός τους...

ΠΑΚΕΘΡΑ: ΠΟΜΑΚΙΚΩΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Το Πολιτιστικό Αναπτυξιακό Κέντρο Θράκης εγκαινίασε το Φεβρουάριο του 2006 τη σειρά «Παλιά Πομάκικα Παραμύθια για παιδιά» στοχεύοντας πρωταρχικά στο να δώσει την ευκαιρία στους μικρούς Πομάκους να διαβάσουν όμορφα παραμύθια στην μητρική τους γλώσσα. Η έκδοση αυτή χαιρετίστηκε με ενθουσιασμό από τούς νέους Πομάκους αλλά και από το ευρύτερο αναγνωστικό κοινό τής χώρας. Δεν έλειψαν, βέβαια, και κάποιες αντιδράσεις από ορισμένους οι οποίοι ενοχλούνται από τις προσπάθειες για την ανάδειξη τής γλώσσας και του λαϊκού πολιτισμού των Πομάκων τής Θράκης. Ένα χρόνο μετά, το ΠΑΚΕΘΡΑ προχωρά στην έκδοση ενός ακόμα δίγλωσσου ελληνο-πομακικού παραμυθιού τής οροσειράς τής Ροδόπης, με την πεποίθηση ότι σιγά-σιγά δημιουργείται μια πλούσια σχετική βιβλιογραφία που θα αγκαλιάσουν όλο και περισσότεροι αναγνώστες.

Το νέο πομάκικο παραμύθι που εκδίδει το Πολιτιστικό Αναπτυξιακό Κέντρο Θράκης έχει τίτλο «Τρία αδέρφια αγάπησαν ένα κορίτσι» (Trimina brátye so gálili apno mómo). Το παραδοσιακό αυτό παραμύθι καταγράφηκε

από Πομάκο αφηγητή στο χωριό Σμίνθη Εάνθης και εικονογραφήθηκε, με τρόπο μοναδικό, από την Καίτη Σταυροπούλου-Βλάχου. Στη συγκεκριμένη έκδοση το κείμενο του παραμυθιού δίνεται τόσο στην πομακική γλώσσα όσο και σε ελληνική μετάφραση. Στην απόδοση του πομακικού κειμένου χρησιμοποιήθηκε το αλφάβητο τής πομακικής, όπως εισήχθηκε για πρώτη φορά από τον Ριτβάν Καραχότζα το 2001 στο Πομακο-Ελληνικό Λεξικό του. Τα γράμματα του αλφάβητου αυτού βασίζονται στην λατινική γραφή με ορισμένους επιπλέον ειδικούς χαρακτήρες για την πιστή φωνητική απόδοση των λέξεων.

Η υπόθεση του συγκεκριμένου παραμυθιού, που είναι ιδιαίτερα αγαπητό στα πομακοχώρια τής ορεινής Εάνθης, έχει ως εξής: Τρία αδέρφια αγαπούσαν το ίδιο κορίτσι. Εφωγαν για να δουλέψουν και κανόνισαν να συναντηθούν σε ένα σταυροδρόμι. Με τα χρήματα που κέρδισαν μπόρεσαν να αγοράσουν διάφορα πράγματα. Ο ένας αγόρασε από το παζάρι ένα μήλο που γιατρεύει όλους τούς αρρώστους. Ο δεύτερος αγόρασε ένα χαλί που, αν το καβαλήσεις, πηγαίνεις όπου θέλεις. Ο τρίτος αγόρασε ένα κιάλι, για να μπορεί να βλέπει πολύ μακριά. Με αυτά τα μαγικά αντικείμενα θα αγωνιστούν και οι τρεις να κερδίσουν την καρδιά του κοριτσιού.

Η δίγλωσση αυτή έκδοση δίνει τη δυνατότητα σε όποιον το επιθυμεί, να γνωρίσει τον πλούτο τής προφορικής παράδοσης των Πομάκων τής Θράκης. Με τέτοιες εκδόσεις πιστεύουμε ότι τα πομάκικα παραμύθια γίνονται πιο προσεγγίσιμα στο ευρύ κοινό ανεξαρτήτων ηλικιών. Σχήμα βιβλίου: 22 εκ. X 18 εκ., τιμή: 5 ευρώ Πληροφορίες: Πολιτιστικό Αναπτυξιακό Κέντρο Θράκης, Αντίκα 14, 67100 Εάνθη Τηλ./fax. 25410-73808, vaival@civil.duth.gr ή skias@civil.duth.gr

Τό ΠαΣοΚ στην Ροδόπη τί λέει;

Πρό δεκαπενθημέρου αναφερθήκαμε στην έπερώτηση των 33 βουλευτών του ΠαΣοΚ αναφορικά με τίς εξελίξεις στις έλληνοτουρκικές σχέσεις, τονίζοντας τό κομμάτι πού άφορούσε τήν κατάσταση στην Θράκη. Με φράσεις τολμηρές (και για αντιπολίτευση) περιέγραψαν εν συντομία τήν κατάσταση έτσι όπως και μεις ακόμη δέν συνηθίζουμε: Τί κάνει τό τουρκικό Προξενείο, πώς ύπονομεύει ή Άγκυρα τήν ίσονομία και τήν συνύπαρξη, πώς μεθοδεύεται ή πολιτιστική γενοκτονία των μη τουρκικών έθνοτικών ομάδων, ή έξωθεν έπιβολή τουρκικών προτύπων άσχετων με τή Θράκη, ή σχεδιαζόμενη είσοδος τουρκικής τράπεζας στην Κομοτηνή... Όλα λές και διάβαζες «Αντιφωνητή»!

Δέν είδαμε ώστόσο να σχολιάζει κανείς στην Κομοτηνή τά άνωτέρω, τά τόσο σημαντικά για τή ζωή του τόπου μας. Τί λέει π.χ. ή βουλευτής του ΠαΣοΚ κ. Χρύσα Μανωλιά, ό γραμματέας του κόμματος Παύλος Δαμανιάδης, ό νομάρχης Άρης Γιαννακίδης, οι ύποψηφοι βουλευτές Γιώργος Πεταλωτής και Όλγα Τσιτινέ - για να μᾶς πούνε και τούς μειονοτικούς. Δέν πρέπει να τοποθετηθούν σχετικά με ένα τόσο κρίσιμο για τον τόπο θέμα;

Η... «δημοσία» εκπαίδευση και η «διαρροή» του... «πελάτη» της!

Η απίστευτη ιστορία με το υποτιθέμενο σκάνδαλο διαρροής των θεμάτων στις φετινές πανελλήνιες εξετάσεις θα μας άφηνε άφωνους, εάν δεν ήμασταν πια εθισμένοι τόσο στις αναρθρες κραυγές εντυπωσιασμού των μέσων ενημέρωσης που κάνουν την τριχά τριχιά στην προσπάθειά τους να μας «σαγηνεύσουν» με τη μαχητικότητα και την αποκαλυπτικότητα τους (ασχέτως αν αποκαλύπτουν μόνο τη γύμνια τους), όσο και στις εξίσου αναρθρες κυβερνητικές κραυγές κάθε λίγο και λιγάκι, και για ψύλλου πήδημα, πως συντελείται τάχα ο εξαγνισμός του βίου της χώρας σε κάθε τομέα, χάρη στους «άγρυπνους» και «αδιάφθορους» κυβερνήτες μας, που «ασυμβίβαστοι» «κατατροπώνουν» τα κατεστημένα συμφέροντα.

Φέτος ξαφνικά, λοιπόν, «ανακαλύφθηκε» ότι μεταξύ των φροντιστηρίων διεξάγεται ένας ανελέητος αγώνας δρόμου για το ποιο θα φτάσει πρώτο στα θέματα των εξετάσεων και στην επίλυσή τους, ώστε να «πουλήσει» κατόπιν το «εμπόρευμά» του, ελπίζοντας σε εξαργύρωση με νέους «πελάτες» την επόμενη σχολική χρονιά. Ο αδυσώπητος ανταγωνισμός οδηγεί τα φροντιστήρια στην προσπάθεια εξασφάλισης των θεμάτων, μέσω φίλων και γνωστών, νωρίς-νωρίς, πριν από την επίσημη κοινοποίηση τους από το Υπουργείο, ώστε να 'χουν τον πρώτο λόγο απέναντι στους ανταγωνιστές τους. Τώρα, το ποιοι είναι αυτοί «φίλοι και γνωστοί» κι αν εξυπηρετούν σκοπιμότητες ή αν κάνουν απλά κάποιο «ψυχικό», θα το συζητήσουμε παρακάτω. Εν προκειμένω το θύμα εντοπίστηκε εύκολα: ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Φροντιστών Ελλάδας συνελήφθη και οδηγείται στη Δικαιοσύνη. Η σύλληψη του Προέδρου της Ομοσπονδίας Φροντιστών θυμίζει την σοφή παροιμία «αντί να χτυπάμε το γάιδαρο, χτυπάμε το σαμάρι». Το πρόβλημά μας δηλαδή ήταν ο Πρόεδρος; Ο Πρόεδρος είναι απλά η κορυφή του παγόβουνου. Με τους όρους δε που είναι ήδη διαμορφωμένοι στον χώρο της παιδείας, οι δικές του επιλογές προφανώς είναι μονόδρομος. Ακόμη κι αν γύριζε ο χρόνος πίσω, πάλι το ίδιο θα έκανε, αφού αυτό του επιβάλλει ο ανταγωνισμός. Το θέμα συνεπώς δεν είναι

ο Πρόεδρος, ο οποίος μάλλον δικαιώνεται σε κάθε συνείδηση για τις ενέργειές του, ως το μοναδικό θύμα μιας στρουθοκαμηλικής πολιτικής πρακτικής: το θέμα είναι πως η διαμορφωμένη κατάσταση στον χώρο της παιδείας, που οδήγησε και τον Πρόεδρο στις ανάλογες ενέργειες, είναι κατάσταση που δεν διαμορφώθηκε φυσικά ερήμην της πολιτείας, το αντίθετο μάλιστα: η πολιτεία, που ξαφνικά ξύπνησε απ' τον βαθύ της λήθαργο σαν άλλη ωραία και ανυποψίαστη κοιμωμένη (ακούγεται ομορφότερα απ' το «κοιμισμένη!»), ούτε ανυποψίαστη είναι, ούτε ωραία, και -δυστυχώς- ούτε αθώα. Αν λοιπόν οι φροντιστές έφτασαν στο σημείο να διακινούν τα θέματα των πανελληνίων πριν από τον επιτρεπόμενο χρόνο, είναι αυτοί οι βασικοί υπαίτιοι; Δεν χρειάζεται επιτέλους να ελέγξουμε ποια είναι η συμβολή των σύγχρονων πολιτικών τακτικών στη διαμόρφωση της παρανοϊκής κατάστασης; Γιατί, αν τα φροντιστήρια εμφανίζονται σήμερα, αλλά και γενικότερα τα τελευταία χρόνια, πρωταγωνιστές σε καθετί που αφορά τις πανελλήνιες εξετάσεις, αν τα φροντιστήρια παρουσιάζονται σαν θεματοφύλακες της παιδείας και κλειδοκράτορες της γνώσης, τον ρόλο αυτό τους τον επιβίλαξε η ίδια η μωρά παρθένα πολιτεία, που μας παριστάνει τώρα και την «θιγμένη», τρέχοντας να διαφυλάξει - ή να περισώσει τέλος πάντων - την τιμή της...

Σε ποιες ενέργειες προέβη, λοιπόν, η πολιτεία, ώστε να μην επιτρέψει στον εαυτό της να καταντήσει η ουρά και ο περιγέλος των φροντιστηρίων; Η απάντηση είναι σκληρή: σε καμία. Πού βρίσκεται η πολιτεία με τους εκπαιδευτικούς της φορείς μετά τη δημοσιοποίηση των θεμάτων των πανελληνίων; Πουθενά. Έχει δώσει ποτέ η ίδια σε κάθε ενδιαφερόμενο τις απαντήσεις στα θέματα; Ποτέ. Ποιος μένει λοιπόν να φέρει εις πέρας το αντίστοιχο έργο; Μα φυσικά ο ιδιώτης, δηλαδή τα φροντιστήρια! Αν η ίδια η πολιτεία φρόντιζε να δίνει στη δημοσιότητα όχι μόνο τα θέματα αλλά και τις απαντήσεις τους, θα πρωταγωνιστούσαν τα φροντιστήρια; Προφανώς όχι. Γιατί λοιπόν η πολιτεία ποτέ δεν ανέλαβε να μας ανακοινώνει και τις απαντήσεις; Λόγω ελιτίστικης νοοτροπίας, που απαξιώνει

κάθε απάντηση; Ή μήπως η προώθηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης είναι μονίμως ένας επιδιωκόμενος στόχος;

Η απουσία της πολιτείας από τις πανελλήνιες, με τη συνεπαγόμενη έλλειψη στήριξης στη δημόσια εκπαίδευση, ευθύνεται και για πρόσθετες τραγελαφικές παρενέργειες. Έτσι παρατηρείται το φαινόμενο, κοντά στα ιδιωτικά κανάλια που ακολουθούν την ίδια τακτική, και η κρατική τηλεόραση, η οποία αρέσκεται ν' αυτοαποκαλείται «δημόσια», να φιλοξενεί στις συχνότητές της καθηγητές φροντιστηρίων που απαντούν στα θέματα των εξετάσεων. Δηλαδή, ένας δημόσιος φορέας, αντί να προωθεί τη δημόσια εκπαίδευση, ρίχνει νερό στο μύλο της ιδιωτικής, προσφέροντας δωρεάν διαφημιστικό χρόνο στα φροντιστήρια! Παράλληλα, μεγαλόσχημες εφημερίδες, που υπερασπίζονται - υποτίθεται - με κάθε ευκαιρία το δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης, επίσης φιλοξενούν στις σελίδες τους τις λύσεις των θεμάτων από τα φροντιστήρια, και όχι μόνο αυτό: για μεγάλο χρονικό διάστημα πριν τις πανελλήνιες συνεργάζονται με τα φροντιστήρια, στα οποία και αφιερώνουν ολόκληρα ένθετα με τις διδακτικές προτάσεις των φροντιστηρίων πάνω στα πανελλήνιως εξεταζόμενα μαθήματα. Αν όλα αυτά δεν καθαγιάζουν την ιδιωτική εκπαίδευση, τότε τι κάνουν; Κατά τα άλλα, όλοι κόπτονται για τη... «δωρεάν δημόσια παιδεία», που την κατάντησαν κι ένα απ' τα συντομότερα ανέκδοτα...

Όταν λοιπόν η πολιτεία ενεργεί συντονισμένα για ν' απαξιώσει τη δημόσια εκπαίδευση και να προβάλλει την ιδιωτική, θα μας φταίξει ο Πρόεδρος των Φροντιστών, που δεν κάνει τίποτα άλλο, όπως είπαμε και νωρίτερα, απ' το να υπερασπίζεται τις φροντιστηριακές επιχειρήσεις μέσα στο έντονο ανταγωνιστικό κλίμα; Με την κατάσταση να 'χει όπωσδήποτε περιγράψαμε, η παραπομπή του Προέδρου των Φροντιστών στην Δικαιοσύνη κρίνεται επιεικής απαράδεκτη. Οχι τίποτε άλλο δηλαδή, αλλά ο τραγέλαφος της επίσημης πολιτείας μάς αναγκάζει να υπερασπιζόμαστε τελικά τους εκπροσώπους της ιδιωτικής και χρυσοπληρωμένης εκπαίδευσης! Επιχειρεί λοιπόν η αγοροξυπνημένη μας πολιτεία να βρει ποιο «κύκλωμα» προμήθευσε τα θέματα στους φροντιστές. Κι εδώ επιστρέφουμε πλέον στους «φίλους και γνωστούς» που προαναφέραμε: από πού

«διέρρευσαν» άραγε τα θέματα; Υπάρχουν πολλοί δίοδοι διαρροής ή κάτι κάνει «νιάου-νιάου στα κεραμίδια»; Τα πράγματα είναι απλά: ή η «διαρροή» προέρχεται απ' το ίδιο το Υπουργείο, οπότε και προφανώς «δουλεύουμε», ή προέρχεται από κάποιο εξεταστικό κέντρο. Κι επειδή οι πρώτες έρευνες ήδη μιλούν για εξεταστικό κέντρο στο Ηράκλειο Κρήτης αλλά και απορρίπτουν ταυτόχρονα οποιαδήποτε περίπτωση διακίνησης των θεμάτων επί χρημάτων, συνεπώς δεν υπάρχει κανένα «κύκλωμα» οικονομικής εκμετάλλευσης των θεμάτων, το τι έγινε είναι κάτι παραπάνω από ηλίου φαεινότερον: επειδή και τα μέλη των εξεταστικών επιτροπών είναι άνθρωποι, επειδή και αυτά υπήρξαν κάποτε, πριν διοριστούν, καθηγητές φροντιστηρίων και ξέρουν την αγωνία των συναδέλφων τους, κι επειδή τα θέματα θα κυκλοφορήσουν ούτως ή άλλως, προφανώς στηριγμένοι στην απολύτως ανθρώπινη σχέση, απέστειλαν τα θέματα στον Πρόεδρο των Φροντιστών που τους παρακάλεσε να του δοθούν.

Τώρα βέβαια, όλα αυτά είναι γνωστά στον καθένα, και ασφαλώς πρωτίστως στο Υπουργείο, που παριστάνει το έκπληκτο και τον βράχο ηθικής. Επειδή όμως έπρεπε να σώσει τα προσχήματα, επιχειρήσει με τους γνωστούς ύφους κυβερνητικούς λεονταρισμούς, να πείσει πως είναι «άτεγκτο» κι αντιμάχεται κάθε απόπειρα «διαφθοράς» και, φυσικά, κάθε «διαρροή». Μόνο που το «άτεγκτο», συνεχίζοντας «επάξια» τη γραμμή της ελληνικής πολιτείας που κλείνει με νόημα το μάτι στον ιδιωτικό τομέα εδώ και χρόνια, έχει μετατραπεί σε νταβατζή της δημόσιας εκπαίδευσης, την οποία και κατάντησε, «εκδίδοντας» την, από δημόσια «δημοσία». Ο καλύτερος δε «πελάτης» της «δημοσίας», όσο κι αν επιδιώκεται με επιμέλεια η απόκρυψή του, είναι ο μόνος που 'χει πραγματικά «διαρρεύσει», και δεν είναι άλλος από την ιδιωτική εκπαίδευση. Το δυστύχημα για την πολιτεία είναι πως δεν μπορεί πλέον να συγκαλύπτει τις μεθοδεύσεις της. Το δυστύχημα για εμάς τους υπόλοιπους είναι πως η «δημοσία» μας εκπαίδευση συνιστά ίσως την μοναδική και παγκοσμίως πρωτότυπη περίπτωση στην οποία ο ιδιώτης «πελάτης» δεν πληρώνει για την εξυπηρέτηση που του προσφέρεται, παρά πληρώνεται, και μάλιστα αδρά!...

Γιάννης Στρούμπας

Ο Σάββας στην Όρεστιάδα

Στις 8 Ιουνίου, παρουσιάστηκε τό βιβλίο του Σάββα Καλεντερίδη «Παράδοση Ότσαλάν - Η ώρα της αλήθειας» στη Νέα Όρεστιάδα, στα πλαίσια των εορταστικών εκδηλώσεων του Δήμου (Όρεστέια 2007) για τα 84 χρόνια από την ίδρυση της πόλης. Τήν όμιλία του συγγραφέα προλόγισαν ο Κώστας Καραϊσκιός (διευθυντής του «Αντιφωνητή») και ο Γιάννης Πιστόλας (άξιοματικός έ.α.), μιλώντας ό μόν πρώτος για τήν πολλαπλή πολιτική άξια της συγκεκριμένης μαρτυρίας, ό δέ δεύτερος για τό πρόσωπο του Καλεντερίδη, όπως τό γνώρισε στα χρόνια της φιλίας και της συνυπηρέτησής τους. Ο συγγραφέας έκανε μία έκτενή αναφορά στο πλαίσιο των έλληνοκουρδικών και έλληνοτουρκικών σχέσεων, τονίζοντας τήν αναγκαιότητα της έλληνοκουρδικής συνεννόησης και φιλίας. Μιάς φιλίας που διεργάγη βίαια τό 1999 και πού, μετά τήν απόδοση των ευθυνών για κείνη τή μαύρη σελίδα της ιστορίας μας, πρέπει να αποκατασταθεί.

Στό πνεύμα αυτό χαρακτήρισε έξόχως έλπιδοφόρα τήν είδηση που μετέδωσε ή «Χουριέτ» για τήν επίσκεψη του Έλληνα πρόεβη της Βαγδάτης στην Έρμπιλ και τήν εκεί συνάντηση - συνομιλία του με τόν Μπαρζανί για τήν πιθανότητα ίδρυσης έλληνοκουρδικού Προξενείου στο Κουρδιστάν.

Δέν πρέπει να παραβλεφθεί ή αξιέπαινη πρωτοβουλία του Δήμου Ν. Όρεστιάδας για τήν πρόσκληση του Σάββα Καλεντερίδη. Σέ μία περιοχή σαν τή Θράκη, όπου όλοι διατάζουν να αναλάβουν τήν παραμικρή πρωτοβουλία σε θέματα ζόντα και για ένα ζήτημα τόσο οδυνηρό που δύσκολα τό άγγιζει κανείς, ένας δήμαρχος, ό Δημήτρης Μουζάς, τόλμησε να τό πράξει. Βεβαίως όταν έχει εκλεγεί σαρωτικά, κόντρα σε τρία κομματικά ψηφοδέλτια - και κόντρα στον έν ενεργεία δήμαρχο που τυγχάνει και κομματικά όμοσταβλος - έχει ήδη αποδείξει ότι και θάρρος διαθέτει και ικανότητες και γενική αποδοχή. Ο κόσμος πού γέμισε τήν αίθουσα του ξενοδοχείου «Βιέννη» έπιβράβεψε τήν πρωτοβουλία του δημάρχου και είναι σίγουρο ότι έφυγε με έπιβεβαιωμένη τήν εκτίμηση για τό πρόσωπό του. Μοναδική παραφωνία ή παρέμβαση του παρόντος αντινομάρχη Θ. Γκουγκουσκίδη, ό όποιος ένιωσε τόν κομματισμό του να θίγεται από όσα έλέχθησαν κατά του πρώην πρωθυπουργού και θεώρησε καλό να παραθέσει τις γνωστές άρλουμπολογίες του σημιτισμού, προσβάλλοντας τή νοημοσύνη των παρόντων. Δέν πειράζει, δέν είναι όλα για όλους...

ΕΠΙΠΛΩΜΕΝΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
ΣΤΗΝ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΙΘΩΝΙΑ

ΕΕΝΩΝ ΑΡΙΣΤΕΑ

Σάρτη Χαλκιδικής

τηλ. - τ/ο: 23750 94670, 6944547099

karaiskk@otenet.gr www.halkidiki.com/aristea

Έκπτωση 10% για τούς συνδρομητές του «Αντιφωνητή»

Στα Βαλκάνια η νέα αναμέτρηση Αμερικής – Ρωσίας Κίνδυνοι και προκλήσεις για τα ελληνικά συμφέροντα

Του Γιάννη Μήτσιου*

Εδώ και μια δεκαετία περίπου κυκλοφόρησε το βιβλίο του δημοσιογράφου Μίσα Γκλένυ με τίτλο Βαλκανικά Φαντάσματα «Balkan Ghosts», μέσα στο οποίο ο δημοσιογράφος ανέλυε την τραγωδία των Βαλκανικών λαών με τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και το νέο τοπίο που διαμορφώθηκε. Και εκεί που οι βαλκανικοί λαοί νομίσανε ότι ξεοκίσανε τα φαντάσματα του παρελθόντος, αυτά επιστρέφουν όχι τη νύχτα αυτή τη φορά αλλά μέρα μεσημέρι. Οι εξελίξεις της χρονιάς που διανύουμε έρχονται να διαπιστώσουν ότι εισερχόμαστε σε μια νέα φάση ίσως την τελευταία του βαλκανικού δράματος που μπορεί να πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις μιας και στην περιοχή μας συναντώνται και συγκρούονται τα συμφέροντα της μοναδικής υπερδύναμης με την ξαναγεννημένη Ρωσία.

Αμερική – Ρωσία

Οι Ηνωμένες Πολιτείες σταθερές εδώ και καιρό στη στρατηγική τους έχουν καταφέρει να διεκδικήσουν την ανεξαρτησία του Κοσόβου μέσω του σχεδίου Αχτισάρι, να αναγνωρίσουν τα Σκόπια ως Μακεδονία και να προετοιμάσουν την είσοδο στο ΝΑΤΟ της Αλβανίας, των Σκοπίων (με το όνομα Μακεδονία) και της Κροατίας, είναι παρούσες σε Βουλγαρία και Ρουμανία με την κατασκευή μεγάλων στρατιωτικών βάσεων και τέλος έχουν προλείψει το έδαφος για την ανάπτυξη της αντυραυλικής ασπίδας σε Πολωνία και Τσεχία πρώην μέλη του Συμφώνου της Βαρσοβίας. Η πρόσφατη περιοδεία του αμερικανού προέδρου είναι ενδεικτική της σταθερούς και επίμονης πολιτικής των ΗΠΑ για άσκηση επιρροής στο γεωστρατηγικό τόξο Δυτικά Βαλκάνια-Ν. Α. Ευρώπη-Καύκασο με κύριο στόχο τον εγκλωβισμό της Ρωσίας και κυρίως της ενεργειακής της ισχύος. Η Ρωσία από την άλλη απειλεί με βέτο στο

Σ.Α. του ΟΗΕ την ανεξαρτησία του Κοσόβου, στηρίζει τη Σερβία, αντιδρά έντονα στην ανιπυραυλική ασπίδα των ΗΠΑ στην ανατολική ευρώπη απειλώντας με νέο ψυχρό πόλεμο, υπογράφει την ενεργειακή σύνδεση Μπουργάς – Αλεξανδρούπολη, ο Ρώσος πρόεδρος επισκέπτεται την Ελλάδα τρεις φορές, ενισχύει την ενεργειακή

Η αμερικανική βάση Μπόντστολ στο Κόσοβο

συνεργασία με την Τουρκία και τέλος παραμένει ο ενεργειακός τροφοδότης σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο κυρίως της Ευρώπης.

Και το μεγάλο ερώτημα που ανακύπτει είναι γιατί οι δύο μεγάλοι να αναμετρηθούν στα Βαλκάνια; Η απάντηση δεν είναι τόσο απλή σε ένα τόσο σύνθετο και πολύπλοκο τοπίο. Τα Βαλκάνια αποτελούν το μαλακό υπογάστριο της Ευρώπης και την ενεργειακή πύλη των Ρώσων στη Μεσόγειο και κατ'επέκτασιν ο'όλο τον κόσμο. ενώ γειτνιάζουν επίσης και με την εύφλεκτη Μέση Ανατολή και τους εκεί στρατηγικούς σχεδιασμούς.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση

Και ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα αναρωτηθεί ο αναγνώστης ποιός είναι σ'αυτήν την σκακιέρα. Δυστηχώς η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είχε, δεν έχει και ούτε θα έχει όπως δείχνουν τα πράγματα μια ευρωπαϊκή αμιγώς πρόταση. Ο παραδοσιακός φιλοατλαντικός άξονας της Αγγλίας που ενισχύθηκε πρόσφατα

με την εκλογή του Σαρκοζί στη Γαλλία και την στροφή της Μέρκελ προς την Αμερική από τον προκάτοχό της Σρέντερ δεν αφήνει πολλά περιθώρια για μια Ευρώπη που θα σκέφτεται ευρωπαϊκά και θα έχει στρατηγική σχέση με τις ΗΠΑ αλλά και με τη Ρωσία. Η αποτυχημένη συνδιάσκεψη του G8, η μη επιρροή της Ευρώπης στην αμερικανική πολιτική για το περιβάλλον, η αδυναμία παρέμβασης σε Κόσοβο και Ανατολική Ευρώπη σε συνδυασμό με την ίδια την ευρωπαϊκή αδυναμία να κατευθύνει την Ευρώπη των 27 σε μια πραγματική ενοποίηση με την αποδοχή ευρωπαϊκού συντάγματος είναι στοιχεία που προβληματίζουν τους πολίτες της ΕΕ για το μέλλον.

Ο ρόλος της Ελλάδας

Σ'αυτή λοιπόν τη στρατηγική σκακιέρα έρχεται να προστεθεί και η ύπαρξη της χώρας μας και των συμφερόντων της. Η Ελλάδα χώρα μέλος του ΝΑΤΟ και της ΕΕ και ηγέτης των Βαλκανίων σε οικονομικό επίπεδο βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα. Είχε βρεθεί αντίστοιχα και στις αρχές του αιώνα αλλά και στη λήξη του Β' ΠΠ. Τα αντικρούμενα συμφέροντα ΗΠΑ-Ρωσίας στην περιοχή δεν θα αφήσουν αλώβητα και τα ελληνικά συμφέροντα. Τα γεγονότα τρέχουν, οι ισοροπίες είναι ευαίσθητες και οι πολιτικές αποφάσεις απαιτούν λεπτούς χειρισμούς. Θα απαιτηθεί εδώ η αποφασιστικότητα ενός Βενιζέλου, η στρατιωτική ευφύια ενός Μεταξά και οι διεθνείς χειρισμοί ενός Ανδρέα Παπανδρέου.

Η χώρα μας αργά η γρήγορα θα κληθεί να πάρει αποφάσεις ή θα τις επιβληθούν από τις εξελίξεις που θα μπορεί να είναι και δυσάρεστες. Οι αναλυτές και όσοι ασχολούνται με τη χάραξη της εξωτερικής πολιτικής θα έρθουν αντιμέτωποι με κρίσιμα ερωτήματα και θα πρέπει να πάρουμε θέση. Μας συμφέρει ένα ανεξάρτητο Κοσσυφοπέδιο το οποίο ενδεχομένως θα προκαλέσει αποσταθεροποιητικές καταστάσεις σε Ουκρανία και Ρωσία με ανοιχτά μάλιστα το Κυπριακό και την αμφισβήτηση

της Θράκης από την Τουρκία; Πως θα απαντήσουμε ως χώρα και με ποιά δύναμη στην απόφαση των ΗΠΑ να ενταχθούν τα Σκόπια με το όνομα Μακεδονία στο ΝΑΤΟ αλλά και στην ίδια την αδιαλλαξία των Σκοπιανών που δεν έχουν κάνει ουδεμία παραχώρηση έως τώρα; Ποιό θα είναι το μέλλον των Σκοπίων αν οι Αλβανοί της FYROM ζητήσουν να ενωθούν με την Αλβανία και τα αδέρφια τους στο Κόσοβο κάνουν το ίδιο δημιουργώντας τη μεγάλη Αλβανία; Τι θα γίνει με τους αγωγούς φυσικού αερίου από Τουρκία- Ελλάδα και Ιταλία που οι ΗΠΑ επ' ουδενί δεν θέλουν να μπει ρώσικο αέριο της Γκάτζπρομ παρά μόνο αέριο από Κασπία (αμερικανικών συμφερόντων); Πως θα αντιμετωπίσουμε μια ενδεχόμενη αμερικανοτουρκική σύγκρουση για το Κουρδιστάν με φόντο την ενεργειακή εξάρτηση της Τουρκίας από τη Ρωσία; Πως θα αντιμετωπίσουμε ενδεχόμενη διείσδυση ακραίων ισλαμιστών στα Βαλκάνια και την ολοένα αυξανόμενη διακίνηση πάσης φύσεως λαθραίων από τα δυτικά Βαλκάνια; Και τέλος πως θα προστατευθεί ο ελληνισμός της Αλβανίας από την ενδεχόμενη άνοδο του αλβανικού εθνικισμού που έχοντας τη στήριξη των ΗΠΑ δεν θα διατάσει σε τίποτα να προκαλέσει και ενδεχομένως να εκδιώξει το ελληνικό στοιχείο όπως είχαν κάνει οι Τούρκοι στο παρελθόν; Τα ερωτήματα είναι πολλά και οι απαντήσεις δύσκολες. Θα πρέπει να επιτευχθεί όμως πολιτική ενότητα και ισχυρή πολιτική βούληση από όλο το πολιτικό φάσμα της χώρας έτσι ώστε να ξεπεράσουμε τις ερχόμενες συμπληγάδες όσο πιο ανώδυνα γίνεται. Εγγύηση στην πορεία αυτή αποτελεί η προσωπικότητα του ίδιου του πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή, μελετητή του Βενιζέλου και άριστο γνώστη της ιστορίας και της διεθνούς πολιτικής.

* Πολιτικός επιστήμων – διεθνολόγος Πανεπιστημίου Northeastern Βοστώνης και Γαλλικού Κέντρου Στρατηγικών και Διπλωματικών Σπουδών

Τό Αρχείο Καραθεοδωρή προχωράει (Τό Μουσείο;...)

Συνέχεια από την 4η σελίδα

Σέ ένα τρίτο πρόβλημα, αναφορικά με τον φορμαλισμό του Hamilton και του Jacobi, ο Καραθεοδωρή έδωσε μία μερική λύση, και τό πρόβλημα παραμένει άλλο τό ακόμη και σήμερα. Είναι αξιοσημείωτο ότι οι απαντήσεις δόθηκαν προσωπικά στον Αινστάιν, χωρίς καμμία μέριμνα από πλευράς Καραθεοδωρή για τήν κατοχύρωσή τους ή για τήν ύστεροφημία του! Επίσης είναι χαρακτηριστικό ότι ο Αινστάιν δέν φαίνεται νά κρατούσε τίς επιστολές των άλλων μεγάλων μαθηματικών μέ τούς οποίους αλληλογραφούσε - δέν βρέθηκε καμμία. Αντιθέτως, κράτησε όλες τίς επιστολές του Καραθεοδωρή, πράγμα πού συνάδει και μέ τίς γνωστές δηλώσεις του για τήν όφειλή του πρὸς τόν μεγάλο Έλληνα μαθηματικό. Κι ένα δεύτερο στοιχείο πού προέκυψε είναι ή διαδρομή τής αλληλογραφίας πού ανευρέθη. Τό 1959, σέ στιγμή πολύ δύσκολη για τούς απογόνους του Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή, προτάθηκαν για πώληση στό Πανεπιστήμιο του Πρίνστον αλλά αγοράστηκαν τελικά από τό Αμερικανικό Κογκρέσο (για νά δωρηθούν αργότερα στό Αρχείο Αινστάιν στό Ισραήλ).

Όσον δέ ἀφορᾷ τό ὑπό ἴδρυση Μουσείο, ἐπιχειρεῖται ή ταυτόχρονη ἴδρυση καί Ἰνστιτούτου Καραθεοδωρή, ὅπως ἀρμόζει σέ μία τόσο μεγάλη φυσιογνωμία τής ἐπιστήμης τῶν μαθηματικῶν. Βλέποντας λοιπόν τό πόση δουλειά ἔγινε (καί πόση πρέπει ἀκόμη νά γίνει) σέ τόσο σοβαρό

ἐπίπεδο, ἀκούγεται ἀδιανόητο τό νά κόλλησε ή ὀλοκλήρωση τοῦ Μουσείου στή ... **μαστορατζία**. Εἶπαμε, εἶμαστε ἀχρηστοί, ἀλλά ἐλπίζουμε ότι δέν θά ξεφτιλιστοῦμε τόσο: Νά ἔρθουν τό φθινόπωρο διεθνούς φήμης μαθηματικοί στήν Κομοτηνή καί νά ναι στά πόδια τους ὁ Ρετζέπ πού θά κουβαλάει πάγκους καί καδρόνια...

Στό 35 συνέδριό τής ἡ Πανηπειρωτικῆς Ὀμοσπονδίας Αμερικῆς (Μασσαχουσέτη, 13-16/6) παρουσίασε τό βιβλίο του Φάνη Μαλκίδη για τήν ἑλληνική μειονότητα στήν Αλβανία, τό ὁποῖο ἐξέδωσε ή Ὀμοσπονδία στό ἑλληνικά, ἀγγλικά καί ἀλβανικά. Στή φωτογραφία ὁ Φάνης (μας) μέ τόν πρῶην κυβερνητή Μάικλ Δουκάκη. Ὑπερατλαντικά μεγαλεῖα!

Αλληλογραφοῦμε

Από τόν κ. **Μιχαήλ Αξελό** (Ταξιαρχῶν 18, Ξάνθη) λάβαμε τήν κάτωθι ἐπιστολή: *Κύριε διευθυντά, Στό φύλλο τής 23ης Μαΐου τής συμπαθοῦς ἐφημερίδας σας, τής ὁποίας εἶμαι συνδρομητής, δημοσιεύετε δήλωση τής Άννας Φραγκουδάκη, σχετική μέ τό ἔθνικό πρόσωπο τῶν Ἑλλήνων. Ἐπειδή προφανῶς πρόκειται για φραστικό λάθος τής πανεπιστημιακῆς καθηγήτριας, τολμῶ, για λογαριασμό τής, μέ τήν παράκληση νά μέ συγχωρήσει, νά διορθῶσω, ἐπαναδιατυπώνοντας ὡς ἀκολουθῶς: «(Μέ τίς ἀναφορές τους στήν ἀρχαία Ελλάδα) οἱ σύγχρονοι Ἑλλαδίτες θέλουν νά κρῦψουν τό ἀσχημο καί μπάσταρδο ἔθνικό τους πρόσωπο». Καί εἶναι πολλοί. Πάρα πολλοί. Οἱ περισσότεροι... Θέλω νά πιστεῦω ότι μία τέτοια διατύπωση θά εὔρισκε καί ἐσᾶς σύμφωνο, καθόσον ή λέξη «Ἑλληνας» ἔχει νά κάνει περισσότερο μέ τήν πολιτισμική παρά μέ τήν γεωγραφική καί τήν ἔθνική του ταυτοποίηση. Καί ὅπως φίλος ποιητής μου ἔγραψε πρόσφατα, «Στή χώρα τής χαμογελαστῆς μελαγχολίας, οἱ θεοὶ μετώκησαν στίς θηλές τῶν αἰδίων. Τώρα κανένας δέν μένει πιά ἐδῶ. Μόνον ἐμεῖς. Κάτι ξένοι.» Φιλικῶτατα, Μ.Α.*

Απάντηση «Α»:

Εὐχαριστοῦμε για τήν ἐπιστολή τόν κ. Αξελό καί ἀντιλαμβανόμεστε τό νόημα τῶν λόγων του, για τή διαφορά Ἑλλαδίτη - Ἑλληνα. Ὅμως δέν πιστεύουμε ότι ή Α.Φ. εἶχε ἔγνοια για τήν ἑλληνικότητα ή μή τῶν σημερινῶν κατοίκων τής Ἑλλάδας. Μάλλον κίνητρο ἦταν ή πασιδηλῆ ἀπέχθειά τής για καθετί πού ξεκινάει ἀπό ἔλλ-...

Μπινιές

§
Από μικρός ὁ βάρταχος
μαθαίνει στό πῆδημα
δέν ἔχει κι ἄλλο τρόπο νά πορευτεῖ!...

§
Αρχίζεις σάν Απόλλωνας
καί τελειώνεις σάν Σάτυρος
σέ κάθε τι,
τί συνήθεια κι αὐτή!

§
Ἰερό κι ἀνίερο,
σέ ἀπόλυτη ζεύξη
Ρίο - Αντίριο

§
Τό βλέμμα ζεσταίνει
καί τό βλέμμα ἀποξηραίνει

§
Τήν παράδοση πρέπει νά τή χειρίζεσαι
ὅπως ὁ Οἰδίποδας τόν πατέρα του

§
Γεμάτο κανάτι δέν γεμίζει

*Δόν Σάντσο - VRIZO Ντου
Γιακαμπόσο πούλα Βουλτσίδης
SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν*

